

Bruxelles, 24 iunie 2022
(OR. fr, en)

10284/22

**Dosar interinstituțional:
2021/0366(COD)**

ENV 618
CLIMA 289
FORETS 48
AGRI 264
RELEX 815
CODEC 927

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Subiect:	Proiect de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii a anumitor produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, precum și exportul acestora din Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 – Abordare generală

I. INTRODUCERE

1. La 17 noiembrie 2021, Comisia a adoptat propunerea sa de regulament privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii Europene (UE) a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, precum și exportul acestora din UE¹, denumit în continuare „Regulamentul privind defrișările”.
2. Prezenta propunere de regulament urmărește să asigure faptul că produsele derivate din anumite produse de bază (și anume cafea, cacao, ulei de palmier, soia, bovine și lemn), care sunt introduse pe piața UE sau exportate din UE, nu au cauzat defrișări sau degradarea pădurilor în procesul de producție aferent.

¹ 14151/21 + ADD1-7.

3. Se preconizează că Parlamentul European va vota asupra poziției sale în plen la 12 septembrie 2022. Comitetul Economic și Social European și-a adoptat avizul cu privire la propunere la 23 decembrie 2022.

II. LUCRĂRILE DIN CADRUL CONSILIULUI

4. Formațiunea Mediu a fost identificată ca fiind responsabilă de acest text, iar la 12 ianuarie 2022² a fost înființat un grup de lucru ad-hoc (GLAH)³, în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Consiliului, pentru a implica experți din diferitele sectoare vizate (mediu, agricultură, silvicultură, comerț etc.).
5. La 24 ianuarie, Comisia a prezentat grupului de lucru ad-hoc propunerea sa legislativă și evaluarea impactului care o însoțește. Consiliul a desfășurat două dezbateri de orientare cu privire la regulament, în formațiunea Agricultură și Pescuit la 21 februarie și în formațiunea Mediu la 17 martie. Grupul de lucru ad-hoc s-a reunit în total de 12 ori și a purtat discuții de fond cu privire la propunere.
6. S-au înregistrat progrese substanțiale în timpul președinției franceze, care a prezentat mai multe texte de compromis cu privire la diferitele aspecte ale propunerii de regulament, în special în ceea ce privește domeniul de aplicare al regulamentului, definițiile, proporționalitatea dispozițiilor propuse, sarcina administrativă legată de punerea în aplicare a actului legislativ și cooperarea cu țările terțe.
7. O primă discuție din cadrul Comitetului Reprezentanților Permanenți, desfășurată la 8 iunie, a permis președinției să ia act de elementele identificate de statele membre ca necesitând clarificări suplimentare în text. De asemenea, discuția a permis desprinderea unor orientări cu privire la definiția „degradării pădurilor”. În urma lucrărilor din cadrul Coreperului desfășurate la 8 iunie, grupul de lucru ad-hoc s-a reunit pentru ultima dată la 15 iunie 2022 pentru a discuta ultimele chestiuni nesoluționate și pentru a aborda preocupările rămase exprimate de delegații.

² 5094/22.

³ Grupul de lucru ad-hoc „Riscul defrișărilor și al degradării pădurilor asociat cu produsele introduse pe piața UE” (GLAH Defrișare).

8. În vederea pregătirii Consiliului Mediu, un proiect revizuit de compromis a fost înaintat Coreperului la 22 iunie. În cadrul reuniunii respective, marea majoritate a delegațiilor și-au exprimat sprijinul pentru textul de compromis al președinției. Unele sugestii de redactare suplimentare prezentate de unele delegații nu au fost reținute, deoarece au generat opinii divergente în rândul delegațiilor. Președinția a încheiat reuniunea informând delegațiile că textul va fi înaintat Consiliului fără modificări.

III. PRINCIPALELE ELEMENTE ALE TEXTULUI DE COMPROMIS

9. În timpul lucrărilor, statele membre au subliniat cu fermitate necesitatea de a identifica un compromis care să asigure un echilibru adecvat între ambiția și realismul dispozițiilor avute în vedere. Acestea au subliniat, de asemenea, obiectivul de a obține un text clar și imediat aplicabil, asigurând compatibilitatea deplină cu normele Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).

Domeniul de aplicare al regulamentului

10. Propunerea de compromis preia domeniul de aplicare propus de Comisie pentru cele șase produse de bază vizate (cafea, cacao, ulei de palmier, soia, bovine și lemn), precum și accentul pus, în acest stadiu, pe ecosistemul forestier. Discuțiile au evidențiat dorința de a se asigura, pentru început, o punere în aplicare adecvată a textului pe această bază și importanța de a se evalua, în cadrul primei revizuii a textului, care va avea loc peste doi ani, necesitatea și fezabilitatea extinderii acestui domeniu de aplicare la alte produse de bază și la alte ecosisteme; lucrările pregătitoare pentru această revizuire ar trebui să înceapă de îndată ce textul va intra în vigoare.
11. Cu toate acestea, au fost propuse o serie de adăugiri la lista produselor derivate din cele șase produse de bază (prevăzută în anexa I) pentru a se asigura o acoperire optimă a acestor produse derivate, ținându-se seama atât de aspectele de mediu, cât și de complexitatea controalelor asociate fiecărui produs. În urma solicitărilor din partea statelor membre, cerințele privind hrana animalelor introduse pe piață sau importate în UE au fost, de asemenea, clarificate, pentru a se spori previzibilitatea regulamentului pentru operatori.

Definiții

12. Statele membre au subliniat cu fermitate importanța existenței unor definiții clare și aplicabile, bazate, pe cât posibil, pe concepte recunoscute la nivel internațional. În acest context, un număr mare de definiții au fost inspirate direct de definițiile propuse de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO).
13. Multe delegații au subliniat în special necesitatea ca regulamentul să acopere nu numai defrișările, ci și degradarea pădurilor, precum și necesitatea includerii în regulament a unei definiții clare și aplicabile a degradării pădurilor. În absența unei definiții recunoscute la nivel internațional a acestui concept, discuțiile au permis identificarea unei definiții precise și verificabile, axate inițial, pentru o perioadă limitată, pe modificările structurale ale suprafețelor împădurite care constau în transformarea pădurilor primare în plantații forestiere sau în alte terenuri împădurite. Această definiție a degradării pădurilor permite o acțiune rapidă, imediat măsurabilă și verificabilă, cu privire la aspectele prioritare în materie de protecție a climei și a biodiversității, pe baza conceptelor definite la nivel internațional de FAO. Extinderea acestei definiții va trebui să fie abordată cu ocazia primei revizuirii a textului.

Proportionalitatea dispozițiilor propuse și sarcina administrativă

14. Propunerea de compromis urmărește să clarifice și să simplifice sistemul *due diligence* avut în vedere, inclusiv eliminarea duplicării obligațiilor și posibilitatea întocmirii unor declarații comune privind diligența necesară de către operatorii mici. Cu toate acestea, dispozițiile prevăd că operatorii, precum și comercianții care nu sunt IMM-uri, rămân implicați pe deplin și în mod activ în lanțul de responsabilitate, pentru a asigura punerea în aplicare a unui mecanism eficient și bazat pe răspundere, reducând în același timp în mod semnificativ sarcina administrativă și financiară pentru operatori și statele membre.

15. În ceea ce privește modalitățile de control vizând operatorii și comercianții, au fost propuse numeroase clarificări cu privire la obligațiile autorităților competente și introducerea unor controale bazate pe analize ale riscurilor, cu obiective cuantificate privind controale minime care să fie puse în aplicare pentru produsele din țări cu risc ridicat sau standard. Provocarea constă în asigurarea unui cadru armonizat la nivel european, vizând în același timp controalele în vederea asigurării unei eficiențe cât mai mari a acestora.

Cooperarea cu țările terțe

16. În cele din urmă, s-a propus clarificarea textului referitor la sistemul de clasificare a țărilor pe categorii de risc, pentru a spori echitatea, transparența, obiectivitatea, previzibilitatea și cadrul de dialog cu țările terțe. Acest lucru permite, de asemenea, consolidarea legitimității și a compatibilității juridice a regulamentului în ansamblu, în special în ceea ce privește normele OMC.
17. În plus, textul a fost consolidat în mod considerabil sub aspectul drepturilor omului. Au fost adăugate mai multe trimiteri la Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene. Astfel, textul a fost consolidat în ceea ce privește luarea în considerare a intereselor și a consecințelor pentru popoarele indigene, comunitățile locale și micii producători. Aceste subiecte au beneficiat de o atenție deosebită, fiind reluate în mai multe părți ale textului.

IV. CONCLUZIE

18. Consiliul este invitat să aprobe textul de compromis al președinției pentru abordarea generală, astfel cum figurează în anexa la prezenta notă. Abordarea generală va constitui mandatul Consiliului pentru negocierile viitoare cu Parlamentul European în contextul procedurii legislative ordinare.
-

Proiect de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii a anumitor produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, precum și exportul acestora din Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

¹ JO C, p... [OP de introdus numărul avizului].

² JO C, p... [OP de introdus numărul avizului].

- (1) Pădurile oferă o mare varietate de beneficii economice, sociale și de mediu, inclusiv lemn și produse forestiere nelemnoase, precum și servicii de mediu esențiale pentru umanitate, dat fiind că adăpostesc cea mai mare parte a biodiversității terestre a Pământului. Acestea mențin funcțiile ecosistemului, contribuie la protejarea sistemului climatic, furnizează aer curat și au un rol esențial în ceea ce privește purificarea apelor și a solurilor, precum și retenția de apă. În plus, pădurile asigură subzistența și veniturile pentru aproximativ o treime din populația lumii, iar distrugerea lor are consecințe grave asupra mijloacelor de trai ale persoanelor cele mai vulnerabile, inclusiv ale populațiilor indigene și comunităților locale care depind în foarte mare măsură de ecosistemele forestiere³. În plus, defrișările și degradarea pădurilor reduc nivelul absorbanților esențiali de carbon și sporesc probabilitatea ca noi boli să se răspândească de la animale la oameni.
- (2) Defrișările și degradarea pădurilor au loc într-un ritm alarmant. Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură estimează că 420 de milioane de hectare de pădure – aproximativ 10 % din arealul pădurilor existente astăzi la nivel mondial, depășind suprafața Uniunii Europene – au fost pierdute în întreaga lume în perioada 1990-2020⁴. Defrișările și degradarea pădurilor sunt, la rândul lor, factori determinanți importanți ai încălzirii globale și ai declinului biodiversității – cele mai importante două provocări de mediu ale epocii noastre. Cu toate acestea, în fiecare an, planeta continuă să piardă 10 milioane de hectare de pădure.
- (3) Defrișările și degradarea pădurilor contribuie în mai multe moduri la criza climatică globală. Cel mai important, acestea sporesc nivelul emisiilor de gaze cu efect de seră prin incendiile forestiere asociate, eliminând permanent capacitățile de absorbție a carbonului, diminuând reziliența zonei afectate la schimbările climatice și reducând în mod substanțial biodiversitatea acesteia. Numai defrișările generează 11 % din volumul emisiilor de gaze cu efect de seră⁵.

³ Comunicarea Comisiei din 23 iulie 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, COM(2019) 352 final.

⁴ FAO, Global Forest Resource Assessment (Evaluarea resurselor forestiere globale) 2020, p. XII, <https://www.fao.org/documents/card/en/c/ca9825en>.

⁵ IPCC, Schimbările climatice și terenurile: un raport special al IPCC privind schimbările climatice, deșertificarea, degradarea terenurilor, gestionarea durabilă a terenurilor, securitatea alimentară și fluxurile de gaze cu efect de seră în ecosistemele terestre, <https://www.ipcc.ch/srccl/>.

- (4) Degradarea climatică determină declinul biodiversității la nivel mondial, iar declinul biodiversității agravează schimbările climatice, acestea având o legătură indisolubilă, astfel cum au confirmat studiile recente. Biodiversitatea contribuie la atenuarea schimbărilor climatice. Insectele, păsările și mamiferele acționează ca polenizatori, dispersoare de semințe și pot contribui la stocarea carbonului într-un mod mai eficient, direct sau indirect. Pădurile asigură totodată o realimentare continuă a resurselor de apă și prevenirea secetei și a efectelor dăunătoare ale acesteia asupra comunităților locale, inclusiv asupra populațiilor indigene. Reducerea drastică a gradului de despădurire și degradare a pădurilor și refacerea sistemică a pădurilor și a altor ecosisteme reprezintă unica și cea mai mare oportunitate oferită de natură în vederea atenuării schimbărilor climatice.
- (5) Biodiversitatea este esențială pentru reziliența ecosistemelor și a serviciilor aferente, atât la nivel local, cât și la nivel global. Mai mult de jumătate din produsul intern brut mondial depinde de natură și de serviciile pe care le oferă. Trei mari sectoare economice – construcții, agricultură, industria alimentară și a băuturilor – toate depind în mare măsură de natură. Declinul biodiversității constituie o amenințare la adresa ciclurilor hidrologice și a sistemelor noastre alimentare durabile, punându-ne în pericol securitatea alimentară și nutriția. Peste 75 % din tipurile de culturi alimentare de la nivel mondial se bazează pe zoogamie. În plus, mai multe sectoare industriale se bazează pe diversitatea genetică și pe serviciile ecosistemice ca factori de producție esențiali, în special pentru medicamente.
- (6) Schimbările climatice, declinul biodiversității și despăduririle sunt preocupări de maximă importanță la nivel mondial, care afectează supraviețuirea umanității și condițiile de viață durabile pe Pământ. Accelerarea schimbărilor climatice, declinul biodiversității și degradarea mediului, însoțite de exemple concrete ale efectelor devastatoare ale acestora asupra naturii, a condițiilor de viață ale oamenilor și a economiilor locale, au dus la recunoașterea tranziției verzi ca obiectiv definitoriu al timpului nostru și o chestiune de echitate între generații.
- (7) Consumul la nivelul Uniunii este un important factor determinant al defrișării și degradării pădurilor la scară globală. Potrivit evaluării impactului inițiativei, s-a estimat că, în lipsa unei intervenții de reglementare adecvate, consumul și producția celor șase produse de bază incluse în domeniul de aplicare la nivelul UE (lemn, carne de vită, soia, ulei de palmier, cacao și cafea) vor determina creșterea gradului de defrișare cu aproximativ 248 000 de hectare anual, până în 2030.

- (8) În ceea ce privește situația pădurilor la nivelul UE, Raportul din 2020 privind starea pădurilor din Europa⁶ arată că, în perioada 1990-2020, suprafața pădurilor din Europa a crescut cu 9 %, cantitatea de carbon stocată în biomasă a crescut cu 50 %, iar aprovizionarea cu lemn a crescut cu 40 %. Cu toate acestea, mai puțin de 5 % din suprafețele împădurite la nivel european sunt considerate neperturbate sau naturale, potrivit raportului din 2020 privind starea mediului⁷, publicat de Agenția Europeană de Mediu.
- (9) În 2019, Comisia a adoptat mai multe inițiative pentru a aborda crizele de mediu la nivel mondial, inclusiv acțiuni specifice în domeniul defrișărilor. În comunicarea sa intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”⁸, Comisia a identificat ca prioritate reducerea amprenteii asupra terenurilor a consumului din Uniune și încurajarea, în Uniune, a consumului de produse provenite din lanțuri de aprovizionare care nu implică defrișări. În comunicarea sa din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european”⁹, Comisia a prezentat o nouă strategie de creștere care are drept scop transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, în care să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050 și în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor, nelăsând pe nimeni în urmă. Pactul urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al Uniunii, precum și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor și a generațiilor viitoare împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente.

⁶ Forest Europe – Ministerial Conference on the Protection of Forests in Europe, State of Europe’s Forests 2020 (Conferința Ministerială privind Protecția Pădurilor din Europa, Starea pădurilor din Europa în 2020), <https://foresteurope.org/state-europes-forests-2020/>.

⁷ Agenția Europeană de Mediu, State of the Environment 2020 (Starea mediului), <https://www.eea.europa.eu/soer/publications/soer-2020>.

⁸ COM(2019) 352 final.

⁹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

În plus, Pactul verde european urmărește să ofere cetățenilor și generațiilor viitoare, printre altele, aer proaspăt, apă curată, sol sănătos și biodiversitate. În acest scop, Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030¹⁰, Strategia „De la fermă la consumator”¹¹, Strategia UE pentru păduri¹², planul de acțiune al UE privind reducerea la zero a poluării¹³ și alte strategii relevante¹⁴ elaborate în cadrul Pactului verde european subliniază în continuare importanța acțiunilor privind protecția și reziliența pădurilor. În special, strategia UE privind biodiversitatea vizează protejarea naturii și inversarea tendinței de degradare a ecosistemelor. În cele din urmă, strategia UE în domeniul bioeconomiei¹⁵ îmbunătățește protecția mediului și a ecosistemelor, răspunzând în același timp cererii tot mai mari de alimente, hrană pentru animale, energie, materiale și produse, căutând noi modalități de a produce și de a consuma.

-
- ¹⁰ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030. Readucerea naturii în viețile noastre, COM(2020) 380 final.
- ¹¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, O Strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic, COM/2020/381 final.
- ¹² Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „O nouă strategie a UE pentru păduri și sectorul forestier”, COM(2013) 659 final.
- ¹³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Calea către o planetă sănătoasă pentru toți - Plan de acțiune al UE: „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului”, COM(2021) 400 final.
- ¹⁴ De exemplu, Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE – Către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040, COM(2021) 345 final.
- ¹⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, O bioeconomie durabilă pentru Europa: consolidarea legăturilor dintre economie, societate și mediu: strategia actualizată în domeniul bioeconomiei, Strategia actualizată în domeniul bioeconomiei, COM(2018) 273 final.

- (10) Statele membre și-au exprimat în mod repetat îngrijorarea cu privire la problema persistentă a defrișărilor. Acestea au subliniat că, întrucât actualele politici și acțiuni la nivel mondial în materie de conservare, refacere și gestionare durabilă a pădurilor nu sunt suficiente pentru a stopa defrișările și degradarea pădurilor, se impune o acțiune consolidată la nivelul Uniunii pentru a contribui într-un mod mai eficient la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), în temeiul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, care a fost adoptată de toate statele membre ale Organizației Națiunilor Unite în 2015. Consiliul a sprijinit în mod specific anunțul Comisiei din comunicarea intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, și anume că va evalua măsuri suplimentare, cu sau fără caracter normativ, precum și că va prezenta propuneri corespunzătoare¹⁶.
- (11) Parlamentul European a evidențiat faptul că distrugerea permanentă a pădurilor la nivel mondial este legată, în mare măsură, de expansiunea producției agricole – în special prin transformarea pădurilor în terenuri agricole destinate obținerii unei serii de produse de bază și de alte produse care fac obiectul unei cereri ridicate. La 22 octombrie 2020, Parlamentul a adoptat o rezoluție¹⁷ în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prin care solicită Comisiei să prezinte, în temeiul articolului 192 alineatul (1) din TFUE, o propunere de „cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE”.
- (12) Combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor constituie o parte importantă a pachetului de măsuri care se impun pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru respectarea angajamentului asumat de Uniune în cadrul Pactului verde european, a Acordului de la Paris din 2015 privind schimbările climatice¹⁸, precum și a angajamentului obligatoriu din punct de vedere juridic asumat în temeiul Legii europene a climei de a atinge neutralitatea climatică până în 2050 și de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 în comparație cu nivelurile din 1990.

¹⁶ Concluziile Consiliului referitoare la comunicarea intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” (16 decembrie 2019) 15151/19. Disponibile la adresa: <https://www.consilium.europa.eu/media/41860/st15151-en19.pdf>.

¹⁷ Rezoluția Parlamentului European din 22 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE [2020/2006(INL)], disponibilă la https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0285_RO.html.

¹⁸ Ratificat de UE la 5 octombrie 2016 și intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016.

- (13) Expansiunea agricolă generează aproape 90 % din volumul defrișărilor la nivel mondial, mai mult de jumătate din volumul pierderilor suprafețelor împădurite fiind o consecință a conversiei pădurilor în terenuri cultivate, în timp ce pășunatul animalelor este responsabil pentru pierderea acestora într-o pondere de aproape 40 %¹⁹.
- (14) În perioada 1990-2008, Uniunea a importat și a consumat o treime din produsele agricole comercializate la nivel mondial și asociate cu defrișările. În perioada respectivă, consumul la nivelul Uniunii a fost responsabil pentru 10 % din volumul defrișărilor la nivel mondial asociate cu producția de bunuri sau servicii. Chiar dacă ponderea relativă a consumului la nivelul UE este în scădere, acesta este un factor major disproporționat care contribuie la fenomenul defrișărilor. Prin urmare, Uniunea ar trebui să ia măsuri pentru a reduce la minimum defrișările și degradarea pădurilor la nivel mondial determinate de consumul său de anumite produse de bază și alte produse și, astfel, să încerce să își reducă contribuția la emisiile de gaze cu efect de seră și la declinul biodiversității la nivel mondial, precum și să promoveze modele durabile de producție și consum în Uniune și în întreaga lume. Pentru a avea cel mai mare impact, politica Uniunii ar trebui să vizeze influențarea pieței mondiale, nu numai a lanțurilor de aprovizionare către Uniune. Parteneriatele și cooperarea internațională eficientă cu țările producătoare și consumatoare au un caracter fundamental în acest sens.

¹⁹ Noul [sondaj global FAO privind teledetecția](#), 6 noiembrie 2021 – [Sondajul FAO privind teledetecția arată că, pe măsură ce expansiunea agricolă generează defrișări la nivel mondial, pădurile tropicale sunt supuse presiunilor](#).

- (14a) UE este hotărâtă să promoveze și să pună în aplicare politici ambițioase privind mediul și clima în întreaga lume, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special cu articolul 37, care prevede că un nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității mediului trebuie integrate în politicile Uniunii și asigurate în conformitate cu principiul dezvoltării durabile. Ca parte a dimensiunii externe a Pactului verde european, acțiunile întreprinse în temeiul prezentului regulament vor ține seama de importanța acordurilor, angajamentelor și cadrelor globale existente care contribuie la reducerea defrișărilor și a degradării pădurilor, cum ar fi Planul strategic pentru păduri al ONU pentru perioada 2017-2030 și obiectivele globale conexe pentru păduri, Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Acordul de la Paris conex, Convenția privind diversitatea biologică (CBD) și cadrul global post-2020 pentru biodiversitate conex, Planul strategic global privind biodiversitatea pentru 2011-2020 și țintele de la Aichi privind biodiversitatea conexe și Convenția ONU pentru combaterea deșertificării, precum și de cadrul multilateral în sprijinul abordării cauzelor profunde ale defrișărilor și ale degradării pădurilor, cum ar fi obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU și Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene.
- (15) Stoparea defrișărilor și a degradării pădurilor este o componentă esențială a ODD. Prezentul regulament ar trebui să contribuie în special la îndeplinirea obiectivelor privind viața terestră (ODD 15), acțiunile climatice (ODD 13), consumul și producția responsabile (ODD 12), eradicarea foametei (ODD 2) și sănătatea și bunăstarea (ODD 3). Obiectivul relevant 15.2 de stopare a defrișărilor până în 2020 nu a fost îndeplinit, subliniind caracterul urgent al unor acțiuni ambițioase și eficace.

- (16) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să răspundă Declarației de la New York privind pădurile²⁰, o declarație politică fără caracter juridic obligatoriu care vizează aprobarea unui calendar global pentru reducerea la jumătate a volumului pierderii pădurilor naturale până în 2020 și depunerea eforturilor pentru a-i pune capăt până în 2030. Declarația a fost aprobată de zeci de guverne, multe dintre cele mai mari întreprinderi din lume, precum și de societatea civilă influentă și de organizații indigene. De asemenea, a solicitat sectorului privat să îndeplinească obiectivul de eliminare a defrișărilor din producția de produse agricole de bază, cum ar fi uleiul de palmier, soia, hârtia și produsele din carne de vită până cel târziu în 2020, obiectiv care nu a fost atins. În plus, regulamentul ar trebui să contribuie la Planul strategic pentru păduri al Organizației Națiunilor Unite pentru perioada 2017-2030²¹, al cărui prim obiectiv global privind pădurile este reprezentat de inversarea pierderii suprafețelor împădurite la nivel mondial prin gestionarea durabilă a pădurilor, inclusiv prin protecție, refacere, împădurire și reîmpădurire, precum și intensificarea eforturilor de prevenire a degradării pădurilor și de sporire a contribuției pădurilor la schimbările climatice.
- (17) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să răspundă Declarației liderilor de la Glasgow din 2021 privind pădurile și utilizarea terenurilor²², prin care se recunoaște că „pentru a ne îndeplini obiectivele în materie de utilizare a terenurilor, climă, biodiversitate și dezvoltare durabilă, atât la nivel global, cât și la nivel național, vor fi necesare acțiuni transformatoare ulterioare în domeniile interconectate ale producției și consumului durabile; dezvoltarea infrastructurii; comerț, finanțe și investiții; precum și sprijin pentru micii fermieri, popoarele indigene și comunitățile locale”. În declarația respectivă, semnatarii au subliniat, de asemenea, că își vor consolida eforturile comune de facilitare a politicilor comerciale și de dezvoltare, la nivel internațional și intern, care promovează dezvoltarea durabilă și producția și consumul durabile de produse de bază, care funcționează în beneficiul reciproc al țărilor și care nu contribuie la fenomenul defrișărilor și al degradării terenurilor.

²⁰ <https://unfccc.int/news/new-york-declaration-on-forests>.

²¹ https://www.un.org/esa/forests/wp-content/uploads/2016/12/UNSPF_AdvUnedited.pdf.

²² <https://ukcop26.org/glasgow-leaders-declaration-on-forests-and-land-use/>.

- (18) În calitate de membru al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), Uniunea s-a angajat să promoveze un sistem comercial multilateral universal, bazat pe norme, deschis, transparent, previzibil, incluziv, nediscriminatoriu și echitabil în cadrul OMC, precum și o politică comercială deschisă, durabilă și fermă. Prin urmare, domeniul de aplicare al prezentului regulament va include atât produsele de bază și alte produse fabricate în Uniune, cât și produsele de bază și alte produse importate în Uniune.
- (19) Prezentul regulament are în vedere și Comunicarea Comisiei intitulată „O politică comercială deschisă, durabilă și fermă”²³, în care se afirmă că, odată cu noile provocări interne și externe și, în special odată cu un nou model de creștere mai durabilă, astfel cum a fost definit în Pactul verde european și în Strategia digitală europeană, UE necesită o nouă strategie de politică comercială – care să sprijine realizarea obiectivelor sale de politică internă și externă și să promoveze o mai mare sustenabilitate în conformitate cu angajamentul său de a pune în aplicare pe deplin obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU. Politica comercială trebuie să își joace pe deplin rolul în redresarea în urma pandemiei de COVID-19 și în transformările ecologice și digitale ale economiei și către construirea unei Europe mai reziliente la nivel mondial.
- (20) Prezentul regulament ar trebui să vină în completarea altor măsuri propuse în Comunicarea Comisiei intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”²⁴, în special: (1) lucrul în parteneriat cu țările producătoare pentru a le sprijini în abordarea cauzelor profunde ale despăduririlor, cum ar fi guvernanta deficitară, asigurarea inefficientă a respectării legii și corupția și (2) consolidarea cooperării internaționale cu principalele țări consumatoare pentru a promova adoptarea unor măsuri similare în scopul evitării introducerii pe piețele lor a produselor provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișările și degradarea pădurilor.

²³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Revizuirea politicii comerciale – O politică comercială deschisă, durabilă și fermă, COM(2021) 66 final, 18 februarie 2021.

²⁴ COM(2019) 352 final.

- (21) Comisia ar trebui să lucreze în continuare în parteneriat cu țările producătoare și, în general, să colaboreze cu organizațiile și organismele internaționale și ar trebui să își consolideze sprijinul și stimulentele în ceea ce privește protejarea pădurilor și tranziția către fabricarea unor produse care nu implică defrișări, recunoscând rolul popoarelor indigene, îmbunătățind guvernanta și regimul funciar, sporind gradul de asigurare a respectării legii și promovând gestionarea durabilă a pădurilor, o agricultură rezilientă la schimbările climatice, o intensificare și o diversificare durabile, agroecologia și agrosilvicultura. În acest sens, Comisia ar trebui să recunoască rolul popoarelor indigene în ceea ce privește protejarea pădurilor. Pe baza experienței și a lecțiilor învățate în contextul inițiativelor deja existente, Uniunea și statele membre ar trebui să lucreze în parteneriat cu țările producătoare, la cererea acestora, pentru a exploata multifuncționalitățile pădurilor, pentru a le sprijini în tranziția către gestionarea durabilă a pădurilor și pentru a aborda provocările globale, venind în același timp în întâmpinarea nevoilor locale și acordând atenție provocărilor cu care se confruntă micii fermieri, în conformitate cu Comunicarea intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”. Abordarea bazată pe parteneriat ar trebui să sprijine țările producătoare în ceea ce privește protejarea, refacerea și utilizarea durabilă a pădurilor, contribuind astfel la obiectivul prezentului regulament de a reduce defrișările și degradarea pădurilor.
- (22) O altă acțiune importantă anunțată în comunicare este înființarea observatorului UE privind defrișările, degradarea pădurilor și modificările suprafeței împădurite la nivel mondial, precum și factorii asociați („observatorul UE”), lansat de Comisie pentru a îmbunătăți monitorizarea modificărilor suprafeței împădurite la nivel mondial și a factorilor asociați. În plus, pe baza instrumentelor de monitorizare deja existente, inclusiv a produselor Copernicus, observatorul UE va facilita accesul entităților publice, al consumatorilor și al întreprinderilor la informații privind lanțurile de aprovizionare, furnizând date și informații ușor de înțeles care să coreleze defrișările, degradarea pădurilor și modificările suprafețelor împădurite la nivel mondial cu cererea de produse de bază și alte produse/comercializarea acestora la nivelul UE. Observatorul UE va sprijini astfel în mod direct punerea în aplicare a prezentului regulament prin furnizarea de dovezi științifice cu privire la defrișările și degradarea pădurilor la nivel mondial și comerțul asociat acestora. Observatorul UE va colabora îndeaproape cu organizațiile internaționale relevante, cu institutele de cercetare și cu țările terțe.

- (23) Cadrul legislativ existent al UE se axează pe combaterea exploatării forestiere ilegale și pe comerțul asociat acestora și nu abordează direct problema defrișărilor. Acesta constă în Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn²⁵ și în Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului privind instituirea unui regim de licențe pentru asigurarea respectării legislației, guvernanta și schimburi comerciale în domeniul forestier (FLEGT) pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană²⁶. Ambele regulamente au fost evaluate în cadrul unei verificări a adecvării, care a stabilit că, deși legislația a avut un impact pozitiv asupra guvernantei în domeniul forestier, obiectivele celor două regulamente – și anume reducerea exploatării forestiere ilegale și a comerțului asociat acesteia și reducerea consumului de lemn recoltat ilegal în UE – nu au fost îndeplinite²⁷, concluzionându-se că axarea exclusivă pe legalitatea lemnului nu a fost suficientă pentru a îndeplini obiectivele stabilite.
- (24) Rapoartele disponibile confirmă faptul că o parte semnificativă a defrișărilor în curs este legală în conformitate cu legislația țării de producție. Potrivit estimărilor din cadrul unui raport recent²⁸, în perioada 2013-2019, aproximativ 30 % din volumul defrișărilor destinate agriculturii comerciale în țările tropicale aveau caracter legal. Datele disponibile tind să se concentreze asupra țărilor cu o guvernanta deficitară – ponderea globală a defrișărilor ilegale ar putea fi mai mică, dar furnizează deja date clare care indică faptul că excluderea defrișărilor legale în țara de producție subminează eficacitatea măsurilor de politică.
- (25) Evaluarea impactului posibilelor măsuri de politică pentru abordarea defrișărilor și a degradării pădurilor în frunte cu Uniunea, concluziile Consiliului și rezoluția din 2020 a Parlamentului European identifică în mod clar necesitatea de a stabili defrișările și degradarea pădurilor drept criterii directe pentru viitoarele măsuri adoptate de Uniune. Prin urmare, noul cadru juridic al Uniunii ar trebui să abordeze atât aspectul legalității, cât și dacă fabricarea produselor de bază și a altor produse relevante implică sau nu defrișări.

²⁵ JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

²⁶ JO L 347, 30.12.2005, p. 1.

²⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/11630-Illegal-logging-evaluation-of-EU-rules-fitness-check-_ro

²⁸ https://www.forest-trends.org/wp-content/uploads/2021/05/Illicit-Harvest-Complicit-Goods_rev.pdf

- (26) Definiția produselor care „nu implică defrișări” ar trebui să fie suficient de largă pentru a viza atât defrișările, cât și degradarea pădurilor, ar trebui să asigure claritate juridică și să fie măsurabilă pe baza unor date cantitative, obiective și recunoscute la nivel internațional.
- (26a) În sensul prezentului regulament, utilizarea agricolă ar trebui definită ca fiind utilizarea terenurilor în scopuri agricole. Comisia ar trebui să elaboreze orientări pentru a clarifica interpretarea acestei definiții, în special în ceea ce privește situațiile de conversie a pădurilor în terenuri care nu sunt destinate utilizării agricole.
- (27) Regulamentul ar trebui să vizeze produsele de bază al căror consum la nivelul Uniunii este cel mai relevant în ceea ce privește contribuția la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor la nivel mondial și pentru care o intervenție la nivel de politică a Uniunii ar putea aduce cele mai mari beneficii per valoare unitară a comerțului. O analiză amplă a literaturii de specialitate, și anume a surselor primare care estimează impactul consumului UE asupra defrișărilor la nivel mondial și legătura dintre amprenta respectivă și anumite produse de bază, a fost efectuată în cadrul studiului de fundamentare a evaluării impactului și a făcut obiectul verificării încrucișate prin consultări ample cu părțile interesate. Acest proces s-a finalizat cu elaborarea unei prime liste de opt produse de bază. Lemnul a fost inclus direct în domeniul de aplicare, întrucât făcea deja obiectul Regulamentului UE privind lemnul. Lista produselor de bază a fost apoi redusă și mai mult prin intermediul unei analize a eficienței în cadrul evaluării impactului. Această analiză a eficienței a comparat hectarele de defrișări legate de consumul UE, potrivit estimărilor furnizate într-un document de cercetare recent²⁹, pentru fiecare dintre aceste produse de bază, cu valoarea medie corespunzătoare a importurilor UE. Potrivit documentului de cercetare utilizat pentru analiza eficienței, șase produse de bază reprezintă cea mai mare pondere a defrișărilor cauzate de UE din totalul celor opt produse de bază analizate în respectivul document de cercetare: ulei de palmier (33,95 %), soia (32,83 %), lemn (8,62 %), cacao (7,54 %), cafea (7,01 %) și carne de vită (5,01 %).

29 Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T. 2020.

- (27a) Pentru a se asigura că prezenta propunere își îndeplinește obiectivele, este important să se asigure că hrana pentru animale care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament nu conduce la defrișări. Prin urmare, operatorii care introduc pe piața Uniunii sau exportă de pe piața Uniunii produse relevante care conțin sau au fost fabricate folosind bovine, care au fost hrănite cu produse relevante care conțin sau au fost fabricate utilizând alte produse de bază relevante, ar trebui să se asigure, în cadrul procesului lor *due diligence*, că hrana pentru animale provine din lanțuri de aprovizionare care nu implică defrișări. În acest caz, cerințele privind geolocalizarea prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (d) ar trebui să vizeze doar localizarea geografică a fiecărei incinte sau a fiecărui loc în care au fost crescute bovinele și nu ar trebui să se solicite informații privind geolocalizarea hranei pentru animale propriu-zise. Atunci când hrana pentru animale a făcut deja obiectul obligației de diligență într-o etapă anterioară a lanțului de aprovizionare, dovezile că hrana pentru animale provine din lanțuri de aprovizionare care nu implică defrișări ar putea consta în păstrarea facturilor relevante și în capacitatea de a le pune la dispoziția autorităților competente, la cerere. Dovezile ar trebui să acopere durata de viață a animalelor, în limita a maximum cinci ani. Comisia ar trebui să elaboreze orientări cu privire la acest aspect.
- (28) Ținând seama de faptul că utilizarea produselor de bază și a altor produse relevante reciclate ar trebui să fie încurajată și că includerea unor astfel de produse de bază și a altor produse în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar impune operatorilor o sarcină disproporționată, produsele de bază și alte produse uzate care și-au încheiat ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeuri ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (29) Prezentul regulament ar trebui să prevadă obligații privind produsele de bază și alte produse relevante pentru a combate în mod eficace defrișările și degradarea pădurilor și pentru a promova lanțurile de aprovizionare care nu implică defrișări.
- (30) Numeroase organizații și organisme internaționale (de exemplu Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu, Acordul de la Paris, Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, Convenția privind diversitatea biologică) au elaborat lucrări pe tema defrișărilor și a degradării pădurilor, iar definițiile din prezentul regulament se întemeiază pe acestea.

- (30a) Este esențial ca prezentul regulament să abordeze și problema degradării pădurilor. Definiția degradării pădurilor ar trebui să se bazeze pe concepte convenite la nivel internațional și să asigure faptul că obligațiile aferente pot fi respectate cu ușurință de către operatori și autoritățile competente. Aceste obligații ar trebui să fie măsurabile și verificabile din punct de vedere operațional, precum și clare și lipsite de ambiguitate pentru a oferi securitate juridică. În acest context, prezentul regulament ar trebui să se concentreze asupra elementelor-cheie ale degradării pădurilor care sunt măsurabile și verificabile și care sunt deosebit de relevante pentru evitarea impactului asupra mediului, pe baza celor mai recente date științifice. În acest scop, definiția ar trebui, inițial și pentru o perioadă limitată, să se concentreze asupra schimbărilor structurale ale suprafețelor împădurite care constau în transformarea pădurilor primare în plantații forestiere sau în alte terenuri împădurite, pe baza conceptelor convenite la nivel internațional care sunt definite de FAO. Definiția degradării pădurilor ar trebui revizuită, în conformitate cu articolul 32, pentru a se evalua extinderea definiției în vederea includerii unei game mai largi de factori determinanți ai degradării pădurilor și de ecosisteme forestiere la nivel mondial, pentru a sprijini în continuare obiectivele de mediu ale prezentului regulament, ținând seama de progresele înregistrate în cadrul discuțiilor internaționale pe această temă, precum și de diversitatea ecosistemelor forestiere și a practicilor din întreaga lume. Această revizuire ar trebui efectuată pe baza unei analize aprofundate, în strânsă cooperare cu statele membre și, după caz, în consultare cu părțile interesate relevante, cu organizațiile internaționale și cu comunitatea științifică.
- (31) Se impune stabilirea unei date-limită în scopul de a servi drept bază pentru a evalua dacă terenurile în cauză au făcut obiectul defrișărilor sau al degradării pădurilor, ceea ce înseamnă că niciun produs care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament nu ar putea intra pe piața Uniunii sau nu ar putea fi exportat dacă ar fi obținut pe un teren care face obiectul defrișărilor sau al degradării pădurilor după data respectivă. Aceasta ar trebui să aibă în vedere verificarea și monitorizarea corespunzătoare, să respecte angajamentele internaționale existente, cum ar fi ODD și Declarația de la New York privind pădurile, reducând astfel la minimum perturbările bruște ale lanțurilor de aprovizionare, eliminând în același timp orice stimulent de accelerare a activităților care contribuie la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor în vederea intrării în vigoare a prezentului regulament.

- (32) Pentru a consolida contribuția Uniunii la stoparea defrișărilor și a degradării pădurilor și pentru a se asigura că produsele relevante din lanțurile de aprovizionare asociate defrișărilor și degradării pădurilor nu sunt introduse pe piața Uniunii, produsele relevante nu ar trebui să fie introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii și nici exportate de pe piața Uniunii, cu excepția cazului în care nu implică defrișări și au fost obținute în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție. Pentru o confirmare în acest sens, produsele ar trebui să fie întotdeauna însoțite de o declarație privind diligența necesară.
- (33) Pe baza unei abordări sistemice, operatorii ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a se asigura că produsele relevante pe care intenționează să le introducă pe piața Uniunii respectă cerințele în materie de legalitate și care vizează produsele ce nu implică defrișări prevăzute în prezentul regulament. În acest scop, operatorii ar trebui să instituie și să pună în aplicare proceduri privind obligația de diligență. Procedura privind obligația de diligență prevăzută în prezentul regulament ar trebui să includă trei elemente: cerințe în materie de informare, măsuri de evaluare și de atenuare a riscurilor. Procedurile privind obligația de diligență ar trebui să fie concepute astfel încât să ofere acces la informații privind sursele și furnizorii produselor de bază și ai altor produse introduse pe piața Uniunii, inclusiv informații care să demonstreze că sunt îndeplinite cerințele privind absența defrișărilor și a degradării pădurilor și cerințele în materie de legalitate, printre altele prin identificarea țării și a zonei de producție, inclusiv a coordonatelor de geolocalizare a parcelelor de teren relevante. Aceste coordonate de geolocalizare care se bazează pe sincronizare, poziționare și/sau observarea Pământului ar putea utiliza datele și serviciile spațiale furnizate în cadrul programului spațial al Uniunii (EGNOS/Galileo și Copernicus). Pe baza acestor informații, operatorii ar trebui să realizeze o evaluare a riscului. În cazul identificării unui risc, operatorii ar trebui să îl atenueze pentru a prezenta riscuri zero sau neglijabile. Numai după finalizarea etapelor necesare ale procedurii privind obligația de diligență și după ce s-a concluzionat că există riscuri zero sau neglijabile ca produsul relevant să nu fie conform cu prezentul regulament, operatorului i s-ar putea permite să introducă produsul relevant pe piața Uniunii ori să îl exporte.

- (34) Operatorii ar trebui să își asume în mod formal responsabilitatea pentru conformitatea produselor relevante pe care intenționează să le introducă pe piața Uniunii sau să le exporte, prin punerea la dispoziție a unor declarații privind diligența necesară. Prezentul regulament trebuie să pună la dispoziție un model pentru astfel de declarații. Se preconizează că acesta va facilita punerea în aplicare a prezentului regulament prin intermediul autorităților competente și al instanțelor judecătorești și că va asigura un grad sporit de respectare a dispozițiilor de către operatori.
- (35) Pentru a recunoaște bunele practici, certificarea sau alte sisteme verificate de părți terțe ar putea fi utilizate în cadrul procedurii de evaluare a riscurilor, însă acestea nu ar trebui să înlocuiască responsabilitatea operatorului în ceea ce privește diligența necesară.
- (36) Comercianții ar trebui să fie responsabili pentru colectarea și păstrarea informațiilor, asigurând transparența lanțului de aprovizionare cu produse relevante pe care le pun la dispoziție pe piață. Marii comercianți care nu sunt întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) au o influență semnificativă asupra lanțurilor de aprovizionare și joacă un rol important în asigurarea faptului că acestea din urmă nu implică defrișări și, prin urmare, ar trebui să se asigure, înainte de a pune la dispoziție pe piață produsele relevante, că operatorii au exercitat diligența necesară în conformitate cu cerințele relevante, inclusiv că riscul constat a fost zero sau doar neglijabil.
- (37) Pentru a promova transparența și a facilita asigurarea respectării legislației, operatorii care nu intră în categoria IMM-urilor, a microîntreprinderilor sau a persoanelor fizice ar trebui să prezinte anual rapoarte publice cu privire la sistemul lor *due diligence*, inclusiv cu privire la măsurile adoptate în vederea îndeplinirii obligațiilor.
- (38) Existența prezentului regulament nu ar trebui să excludă aplicarea altor instrumente legislative ale UE care prevăd cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric și ar trebui să completeze orice alte obligații privind diligența necesară prevăzute în legislația Uniunii privind diligența necesară a întreprinderilor în materie de durabilitate în ceea ce privește impactul asupra drepturilor omului și a mediului. În cazul în care astfel de alte instrumente legislative ale UE prevăd dispoziții mai specifice sau adaugă cerințe la dispozițiile prevăzute în prezentul regulament, respectivele dispoziții ar trebui să se aplice în coroborare cu cele prevăzute în prezentul regulament. În plus, în cazul în care prezentul regulament conține dispoziții mai specifice, acestea nu ar trebui interpretate într-un mod care subminează aplicarea efectivă a altor instrumente legislative ale UE privind diligența necesară sau realizarea obiectivului lor general.

- (39) Operatorii care intră în domeniul de aplicare al altor instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în ceea ce privește impactul negativ asupra drepturilor omului sau asupra mediului ar trebui să fie în măsură să îndeplinească obligațiile de raportare în temeiul prezentului regulament prin includerea informațiilor care se impun atunci când raportează în temeiul celui alt instrument legislativ al UE.
- (40) Responsabilitatea pentru asigurarea aplicării prezentului regulament ar trebui să revină statelor membre, iar autoritățile lor competente ar trebui să se asigure că acesta este respectat pe deplin. O aplicare uniformă a prezentului regulament în ceea ce privește produsele relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii poate fi realizată numai prin schimbul sistematic de informații și cooperarea dintre autoritățile competente, autoritățile vamale și Comisie.
- (41) Punerea în aplicare și asigurarea respectării eficace și eficiente a prezentului regulament au un caracter esențial în vederea atingerii obiectivelor acestuia. În acest scop, Comisia ar trebui să instituie și să gestioneze un sistem de informații pentru a sprijini operatorii și autoritățile competente în ceea ce privește prezentarea și accesarea informațiilor necesare referitoare la produsele relevante introduse pe piață. Operatorii ar trebui să încarce declarațiile privind diligența necesară în sistemul de informații. Sistemul de informații ar trebui să fie accesibil autorităților competente și autorităților vamale pentru a facilita îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament. Sistemul de informații ar trebui să fie în egală măsură accesibil unui public mai larg, datele anonimizate fiind furnizate într-un format deschis și prelucrabil automat, în conformitate cu politica Uniunii în materie de date deschise.

- (42) În ceea ce privește produsele relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii, autorităților competente le revine sarcina de a verifica conformitatea produselor relevante cu obligațiile prevăzute în prezentul regulament, în vreme ce rolul autorităților vamale este de a se asigura că trimiterea la o declarație privind diligența necesară este pusă la dispoziție în declarația vamală, dacă este cazul, și, în plus, din momentul creării interfeței electronice pentru efectuarea schimbului de informații între autoritățile vamale și autoritățile competente, de a verifica statutul declarației privind diligența necesară în urma efectuării unei analize inițiale a riscului de către autoritățile competente în cadrul sistemului de informații, precum și de a acționa în consecință (și anume, de a suspenda sau de a refuza un produs de bază sau un alt produs dacă acest lucru se impune având în vedere statutul din sistemul de informații). Această organizare specifică a controalelor înlătură aplicarea capitolului VII din Regulamentul (UE) 2019/1020 în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament.
- (43) Statele membre ar trebui să asigure disponibilitatea permanentă a unor resurse financiare adecvate pentru a pune personalul și echipamentele necesare la dispoziția autorităților competente. Controalele eficiente sunt solicitante în ceea ce privește resursele și ar trebui să se asigure resurse stabile, la un nivel corespunzător nevoilor de asigurare a aplicării legislației în orice moment. Statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a suplimenta finanțarea publică prin recuperarea costurilor suportate de la operatorii economici relevanți atunci când se efectuează controale în legătură cu produsele de bază și cu alte produse care au fost găsite neconforme.
- (44) Prezentul regulament nu aduce atingere altor acte legislative ale Uniunii având ca obiect produsele de bază și alte produse care intră sau ies de pe piața Uniunii, în special dispozițiilor Codului vamal al Uniunii în ceea ce privește competențele autorităților vamale și controalele vamale. Importatorilor trebuie să li se reamintească că articolele 220, 254, 256, 257 și 258 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului prevăd că produsele care intră pe piața Uniunii care necesită o prelucrare suplimentară sunt plasate sub regimul vamal corespunzător care să permită prelucrarea respectivă. În general, punerea în liberă circulație sau exportul nu ar trebui considerată ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii, deoarece aceasta nu include neapărat un control complet al conformității.

- (45) Pentru a optimiza și a înlesni procesul de control al produselor relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii, se impune crearea unor interfețe electronice care să permită transferul automat de date între sistemele vamale și sistemul de informații al autorităților competente. Mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi este candidatul firesc pentru sprijinirea unor astfel de transferuri de date. Interfețele ar trebui să fie automatizate la scară largă și ușor de utilizat, iar sarcina suplimentară pentru autoritățile vamale ar trebui să fie limitată. În plus, având în vedere diferențele limitate dintre datele care trebuie declarate în declarația vamală și, respectiv, în declarația privind diligența necesară, este oportun să se propună, de asemenea, o abordare de tip „business-to-government” (schimb de date între întreprinderi și administrațiile publice), prin care comercianții și operatorii economici să pună la dispoziție declarația privind diligența necesară în ceea ce privește un produs relevant prin intermediul mediului aferent ghișeului unic național pentru vămi, iar această declarație să fie transmisă automat către sistemul de informații utilizat de autoritățile competente. Autoritățile vamale și autoritățile competente ar trebui să contribuie la stabilirea datelor care trebuie transmise și a oricăror alte cerințe tehnice.
- (46) Riscul ca produsele neconforme să fie introduse pe piața Uniunii variază în funcție de produsul de bază și de alt produs, precum și de țara de origine și de producție. Operatorii care se aprovizionează cu produse de bază și cu alte produse din țări sau jurisdicții subnaționale ale acestora care prezintă un risc scăzut de cultivare, recoltare sau fabricare a produselor de bază relevante prin încălcarea prezentului regulament ar trebui să facă obiectul unui număr mai mic de obligații, reducând astfel costurile de asigurare a conformității și sarcina administrativă. Produsele de bază și alte produse care provin din țări sau jurisdicții subnaționale ale acestora prezentând un grad ridicat de risc ar trebui să facă obiectul unui control sporit din partea autorităților competente.

- (47) Din acest motiv, Comisia ar trebui să evalueze riscul de defrișare și de degradare a pădurilor la nivelul unei țări sau al jurisdicțiilor subnaționale ale acesteia pe baza unei serii de criterii care reflectă atât date cantitative, obiective și recunoscute la nivel internațional, cât și indicații conform cărora țările sunt implicate activ în combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor. Informațiile referitoare la evaluarea comparativă ar trebui să le faciliteze operatorilor din Uniune exercitarea diligenței necesare și autorităților competente monitorizarea și asigurarea respectării normelor, oferind, în același timp, un stimulent țărilor producătoare pentru a spori sustenabilitatea sistemelor lor de producție agricolă și pentru a-și reduce impactul defrișărilor. Acest aspect ar trebui să contribuie la creșterea transparenței și a sustenabilității lanțurilor de aprovizionare. Sistemul de evaluare comparativă ar trebui să se bazeze pe o clasificare pe trei niveluri a țărilor, și anume care prezintă un risc scăzut, standard sau ridicat. Pentru a asigura un nivel adecvat de transparență și claritate, Comisia ar trebui, în special, să facă publice datele utilizate pentru evaluarea comparativă, motivele propunerii de modificare a clasificării și răspunsul țării în cauză. În ceea ce privește produsele relevante care provin din țări sau din jurisdicții subnaționale ale unor țări identificate ca prezentând un grad scăzut de risc, operatorii ar trebui să poată aplica procedura simplificată privind obligația de diligență, iar autoritățile competente ar trebui să fie obligate să aplice un control sporit asupra produselor relevante care provin din țări sau din jurisdicții subnaționale ale unor țări identificate ca prezentând un grad ridicat de risc. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri de punere în aplicare pentru a stabili țările sau jurisdicțiile subnaționale ale acestora care prezintă un risc scăzut sau ridicat de fabricare a unor produse relevante care nu sunt conforme cu prezentul regulament.

- (48) Autoritățile competente ar trebui să efectueze periodic controale asupra operatorilor și comercianților pentru a verifica dacă aceștia îndeplinesc efectiv obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să efectueze controale atunci când sunt în posesia unor informații relevante și pe baza acestora, inclusiv suspiciuni motivate ale unor terțe părți. Identificarea controalelor care trebuie efectuate ar trebui să se întemeieze pe o abordare bazată pe riscuri în cazul tuturor produselor, indiferent de țara de origine a acestora. În plus, autoritățile competente ar trebui să aibă obligația de a verifica cel puțin un anumit procent de operatori și comercianți în ceea ce privește produsele relevante din țări sau jurisdicții subnaționale ale acestora identificate ca prezentând un risc standard, precum și cel puțin un procent sporit în ceea ce privește produsele relevante din țări sau jurisdicții subnaționale ale acestora identificate ca prezentând un risc ridicat. Cu ocazia primei revizuirii a regulamentului ar trebui să se evalueze și să se identifice obiectivele cuantificate ale controalelor anuale care trebuie efectuate de autoritățile competente și care sunt adecvate pentru a asigura punerea în aplicare a regulamentului și o abordare armonizată în întreaga Uniune. Comisia ar trebui, de asemenea, să elaboreze orientări în ceea ce privește metodele de calcul în legătură cu respectivele obiective cuantificate.
- (49) Controalele efectuate de autoritățile competente asupra operatorilor și comercianților ar trebui să vizeze sistemele *due diligence* și conformitatea produselor relevante cu dispozițiile prezentului regulament. Controalele trebuie să se bazeze pe un plan pentru controale bazat pe riscuri. Planul trebuie să conțină criterii de risc care să permită autorităților competente să efectueze o analiză de risc a declarațiilor privind diligența necesară, prezentate de operatori și de comercianți. Criteriile de risc trebuie să țină seama de riscul de defrișare asociat cu produsele de bază relevante din țara de producție, de situația anterioară privind nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament de către operatori și comercianți, precum și de orice alte informații relevante aflate la dispoziția autorităților competente. Analiza de risc a declarațiilor privind diligența necesară ar trebui să permită autorităților competente identificarea operatorilor, a comercianților și a produselor relevante care vor face obiectul controlului și ar trebui efectuată utilizând tehnici de prelucrare electronică a datelor în sistemul de informații care colectează declarațiile privind diligența necesară.

- (50) În cazul în care analiza de risc a declarațiilor privind diligența necesară indică un risc ridicat de neconformitate a anumitor produse relevante, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să ia măsuri provizorii imediate pentru a preveni introducerea sau punerea lor la dispoziție pe piața Uniunii. În cazul în care astfel de produse relevante intră sau ies de pe piața Uniunii, autoritățile competente ar trebui să solicite autorităților vamale suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului lor pentru a permite autorităților competente să efectueze controalele care se impun. O astfel de solicitare ar trebui să fie comunicată prin intermediul sistemului de interfață între autoritățile vamale și autoritățile competente. Suspendarea acțiunilor de introducere sau punere la dispoziție pe piața Uniunii, de punere în liberă circulație sau export ar trebui să fie limitată la trei zile lucrătoare, cu excepția cazului în care autoritățile competente necesită o perioadă suplimentară de timp pentru a evalua conformitatea produselor de bază și a altor produse relevante cu prezentul regulament. În acest caz, autoritățile competente ar trebui să ia măsuri provizorii suplimentare pentru a prelungi perioada de suspendare cu perioade suplimentare de câte trei zile lucrătoare sau pentru a solicita o astfel de prelungire autorităților vamale în cazul produselor relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii.
- (51) Planul pentru controale ar trebui să fie actualizat periodic, pe baza rezultatelor punerii sale în aplicare. Operatorii care prezintă un istoric consecvent al conformității ar trebui să facă obiectul controalelor cu frecvență redusă.
- (52) Pentru asigurarea punerii în aplicare și asigurarea aplicării efective a prezentului regulament, statele membre ar trebui să aibă competența de a retrage și de a rechema produsele relevante neconforme, precum și de a lua măsurile corective adecvate. De asemenea, acestea ar trebui să se asigure că încălcările prezentului regulament de către operatori și comercianți fac obiectul unor sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.
- (52a) Va fi esențial ca statele membre să dispună de resurse și capacități suficiente, astfel încât să poată îndeplini cerințele prezentului regulament, în vederea asigurării aplicării sale efective. În acest context, dincolo de resursele naționale, statele membre ar trebui să utilizeze cât mai mult posibil oportunitățile și posibilitățile de sprijin disponibile la nivelul Uniunii sau accesibile prin alte mijloace, inclusiv fondurile de coeziune și instrumentele de consolidare a capacităților, în special în contextul Instrumentului de sprijin tehnic.

- (53) Având în vedere caracterul internațional al defrișărilor, al degradării pădurilor și al comerțului asociat, autoritățile competente ar trebui să coopereze între ele, cu autoritățile vamale ale statelor membre, cu Comisia, precum și cu autoritățile administrative ale țărilor terțe. De asemenea, autoritățile competente ar trebui să coopereze și cu autoritățile competente în materie de supraveghere și asigurare a respectării altor instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în ceea ce privește impactul negativ asupra drepturilor omului sau asupra mediului.
- (53a) În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție, în temeiul principiului cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), asigurarea protecției jurisdicționale a drepturilor unei persoane în temeiul dreptului Uniunii este de competența instanțelor statelor membre. În plus, articolul 19 alineatul (1) din TUE impune statelor membre obligația de a stabili căile de atac necesare pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii. În acest sens, statele membre ar trebui să se asigure că publicului, inclusiv persoanelor fizice sau juridice care prezintă suspiciuni motivate în conformitate cu articolul 29, i se asigură accesul la justiție în concordanță cu obligațiile asumate de statele membre în calitate de părți la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu din 25 iunie 1998 (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”).
- (54) Deși prezentul regulament abordează defrișările și degradarea pădurilor, astfel cum se prevede în Comunicarea din 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, protejarea pădurilor nu ar trebui să conducă la conversia sau degradarea altor ecosisteme naturale. Ecosistemele precum zonele umede, savanele și turbăriile au un caracter deosebit de important în contextul eforturilor globale de combatere a schimbărilor climatice, precum și al altor obiective de dezvoltare durabilă, conversia sau degradarea acestora necesitând o atenție deosebită. Pentru a aborda acest aspect, Comisia ar trebui să evalueze necesitatea și fezabilitatea extinderii domeniului de aplicare la alte ecosisteme și la produse de bază suplimentare în termen de doi ani de la intrarea în vigoare. În același timp, Comisia ar trebui să efectueze și o revizuire a produselor relevante enumerate în anexa I la prezentul regulament.
- (55) (eliminat)

- (56) Regulamentul (UE) nr. 995/2010 interzice introducerea pe piața Uniunii a lemnului recoltat ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta. Respectivul regulament prevede în sarcina operatorilor care introduc lemn pentru prima dată pe piață obligația de a exercita diligența necesară, iar în sarcina comercianților obligația de a ține o evidență care să permită trasabilitatea furnizorilor și clienților acestora. Regulamentul ar trebui să mențină obligația de a asigura legalitatea produselor relevante, inclusiv a lemnului și a produselor din lemn, introduse pe piața Uniunii, precum și să o completeze cu cerința privind durabilitatea. Prin urmare, respectivul regulament și regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei aferent devin redundante prin prezentul regulament și ar trebui abrogate. Lemnul și produsele din lemn, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 995/2010, reprezintă echivalentul lemnului și al produselor din lemn enumerate în anexa I care conțin sau au fost fabricate din lemn în temeiul prezentului regulament.
- (57) Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 stabilește procedurile Uniunii pentru punerea în aplicare a unui regim de licențe FLEGT prin intermediul acordurilor bilaterale de parteneriat voluntare (APV) cu țările producătoare de lemn. Pentru a respecta angajamentele bilaterale asumate de Uniunea Europeană și pentru a menține progresele înregistrate cu țările partenere care au instituit un sistem operațional (etapa de acordare a licențelor FLEGT), prezentul regulament ar trebui să includă o dispoziție prin care se certifică faptul că lemnul și produsele pe bază de lemn care fac obiectul unei licențe FLEGT valabile îndeplinesc cerința de legalitate în temeiul prezentului regulament.
- (58) Deși prezentul regulament abordează defrișările și degradarea pădurilor, astfel cum se prevede în Comunicarea din 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, protejarea pădurilor nu ar trebui să conducă la conversia sau degradarea altor ecosisteme naturale. Ecosistemele precum zonele umede, savanele și turbăriile au un caracter deosebit de important în contextul eforturilor globale de combatere a schimbărilor climatice, precum și al altor obiective de dezvoltare durabilă, conversia sau degradarea acestora necesitând o atenție deosebită. Prin urmare, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament ar trebui efectuată o evaluare a necesității și a fezabilității extinderii domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte ecosisteme decât pădurile.

- (59) În cazul în care, în sensul prezentului regulament, este necesar să se prelucreză date cu caracter personal, acestea trebuie tratate în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament face obiectul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰ și, respectiv, al Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului³¹, după caz.
- (60) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor prin reducerea contribuției consumului în Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual și, prin urmare, având în vedere amploarea acțiunii sale, obiectivul în cauză poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (61) Operatorii, comercianții și autoritățile competente ar trebui să beneficieze de o perioadă rezonabilă de timp pentru a se putea pregăti pentru îndeplinirea cerințelor din prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

³⁰ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

³¹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

19. Prezentul regulament stabilește norme privind introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii, precum și exportul de pe piața Uniunii al anumitor produse enumerate în anexa I care conțin, au fost hrănite sau au fost obținute folosind bovine, cacao, cafea, ulei de palmier, soia și lemn, având ca scop:
- (a) reducerea la minimum a contribuției Uniunii la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor la nivel mondial;
 - (b) reducerea contribuției Uniunii Europene la emisiile de gaze cu efect de seră și la declinul biodiversității la nivel mondial.
20. Fără a aduce atingere articolului 35 alineatul (3), regulamentul nu se aplică produselor enumerate în anexa I și obținute înainte de data stabilită la articolul 36 alineatul (1).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- 0. „produse de bază relevante” înseamnă bovine, cacao, cafea, ulei de palmier, soia și lemn;
- 0a. „produse relevante” înseamnă produsele enumerate în anexa I care conțin, au fost hrănite sau au fost obținute folosind produse de bază relevante;
- 1. „defrișare” înseamnă conversia pădurilor în exploatații agricole, indiferent dacă este sau nu provocată de oameni;

2. „pădure” înseamnă un teren care se întinde pe mai mult de 0,5 hectare, cu copaci mai înalți de 5 metri și cu o acoperire a coronamentului de peste 10 % sau cu copaci care pot atinge aceste praguri *in situ*; se exclud terenurile dedicate în principal unei utilizări agricole sau urbane;
- 2a. „utilizare agricolă” înseamnă utilizarea de terenuri în scopuri agricole, inclusiv pentru plantații agricole, și include șeptelul și suprafețele agricole scoase temporar din circuitul agricol;
3. „plantații agricole” înseamnă arboreturile din sistemele de producție agricolă, precum plantațiile de pomi fructiferi, plantațiile de palmieri de ulei, livezile de măslini și sistemele agroforestiere atunci când culturile sunt crescute sub coronament. Sunt incluse toate plantațiile de produse de bază relevante, altele decât lemnul. Plantațiile agricole sunt excluse din definiția „pădurii”;
4. „plantație forestieră” înseamnă o pădure plantată care este gestionată intensiv și care, la plantare și la maturitatea arboretului, îndeplinește toate criteriile următoare: una sau două specii, clasă de vârstă omogenă și spațiere regulată. Aceasta include plantațiile cu ciclu scurt de producție pentru lemn, fibre și energie electrică și exclude pădurile plantate în scopul protejării sau al refacerii ecosistemelor, precum și pădurile create prin plantare sau însămânțare care, la maturitatea arboretului, seamănă sau se apropie de pădurile care se regenerează în mod natural;
5. „pădure plantată” înseamnă o pădure formată în principal din arbori, creată prin plantare și/sau însămânțare deliberată, cu condiția să se preconizeze că arborii plantați sau însămânțați vor constitui mai mult de cincizeci la sută din arborii în picioare la maturitate; include crângurile de arbori care au fost plantați sau însămânțați inițial;
6. „degradare a pădurilor” înseamnă modificări structurale ale suprafețelor împădurite care constau în transformarea pădurilor primare în plantații forestiere sau în alte terenuri împădurite;
- 6a. „pădure primară” înseamnă pădure regenerată în mod natural, cu specii indigene de arbori, în care nu există indicii vizibile în mod clar ale activității umane, iar procesele ecologice nu sunt afectate în mod semnificativ;

- 6b. „alte terenuri împădurite” înseamnă terenuri care nu sunt clasificate drept „pădure” și care se întind pe mai mult de 0,5 hectare, cu copaci mai înalți de 5 metri și cu o acoperire a coronamentului cuprinsă între 5 și 10 % sau cu copaci care pot atinge aceste praguri *in situ*, ori care sunt acoperite în proporție de peste 10 % de tufe, arbuști și copaci, excluzând terenurile dedicate în principal unei utilizări agricole sau urbane;
7. (eliminat)
8. „care nu implică defrișări” înseamnă:
- (a) că produsele relevante conțin, au fost hrănite sau au fost realizate folosind produse de bază relevante care au fost obținute pe terenuri care nu au făcut obiectul defrișărilor după 31 decembrie 2021 și
 - (b) în cazul produselor relevante care conțin lemn sau au fost fabricate cu ajutorul lemnului, că lemnul a fost recoltat din pădure fără a cauza degradarea pădurilor după 31 decembrie 2021;
9. „produs” înseamnă cultivat, recoltat, crescut sau obținut pe parcela de teren relevantă;
10. „introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție pentru prima oară a unui produs relevant pe piața Uniunii;
11. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs relevant pentru distribuție, consum sau utilizare, pe piața Uniunii, în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit;
- 11a. „în cursul unei activități comerciale” înseamnă în scopul prelucrării sau al distribuirii către consumatori comerciali sau necomerciali sau în scopul utilizării în cadrul activității operatorului sau a comerciantului însuși;
- 11b. „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică sau orice asocieră de persoane care nu constituie o persoană juridică, dar care este recunoscută în conformitate cu legislația Uniunii sau cu cea națională ca având capacitatea de a încheia acte juridice;

12. „operator” înseamnă orice persoană care, în cursul unei activități comerciale, introduce produse relevante pe piața Uniunii sau le exportă de pe piața Uniunii;
13. „comerciant” înseamnă orice persoană din lanțul de aprovizionare, alta decât operatorul, care, în cursul unei activități comerciale, pune la dispoziție pe piața Uniunii produse relevante;
14. „țară de origine” înseamnă o țară sau un teritoriu astfel cum este definit la articolul 60 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului³²;
15. „țară de producție” înseamnă țara sau teritoriul în care a fost obținut produsul de bază relevant;
16. „risc neglijabil” înseamnă o evaluare completă atât a informațiilor specifice produsului, cât și a informațiilor generale privind conformitatea cu articolul 3 litera (a) și cu articolul 3 litera (b) a produselor relevante care nu indică existența unor motive de îngrijorare cu privire la faptul că produsele relevante ar putea să nu fie conforme cu articolele respective;
- 16b. „persoană stabilită în Uniune” înseamnă:
 - (a) în cazul unei persoane fizice, orice persoană care își are reședința în Uniune;
 - (b) în cazul unei persoane juridice sau al unei asocieri de persoane, orice persoană care își are sediul social, sediul central sau un sediu permanent în Uniune;
17. „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care, în conformitate cu articolul 5, a primit un mandat scris din partea unui operator sau a unui comerciant pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcini specificate legate de obligațiile care îi revin operatorului sau comerciantului în temeiul prezentului regulament;
18. „produse neconforme” înseamnă produse relevante care nu respectă cerințele de la articolul 3;

³² Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

19. „parcelă de teren” înseamnă o extindere a terenului în cadrul unei singure proprietăți imobiliare, astfel cum este recunoscută de legislația țării de producție, și care beneficiază de condiții suficient de omogene pentru a permite evaluarea la nivel agregat a riscului de defrișare și de degradare a pădurilor asociat cu produsele de bază obținute pe respectiva extindere a terenului;
20. „IMM-uri” înseamnă microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii, astfel cum sunt definite în Directiva 2013/34/UE³³;
21. „suspiciune motivată” înseamnă o cerere întemeiată, bazată pe informații obiective și verificabile privind nerespectarea prezentului regulament și care poate necesita intervenția autorităților competente;
22. „autorități competente” înseamnă autoritățile desemnate în temeiul articolului 13 alineatul (1);
23. „autorități vamale” înseamnă autoritățile vamale definite la articolul 5 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- 23a. „teritoriul vamal” reprezintă teritoriul, astfel cum este definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- 23b. „țară terță” înseamnă o țară sau un teritoriu din afara teritoriului vamal al Uniunii;
24. „punere în liberă circulație” înseamnă procedura prevăzută la articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
25. „export” înseamnă procedura prevăzută la articolul 269 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
26. „produse relevante care intră pe piața Uniunii” înseamnă produse relevante din țări terțe plasate sub regimul vamal de „punere în liberă circulație” care sunt destinate introducerii pe piața Uniunii, iar nu pentru uz sau consum personal în interiorul teritoriului vamal al Uniunii;

³³ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 182, 29.6.2013, p. 19-76).

27. „produse relevante care părăsesc piața Uniunii” înseamnă produse relevante plasate sub regimul vamal de „export”;
28. „legislația relevantă a țării de producție” înseamnă normele aplicabile în țara de producție cu privire la statutul juridic al zonei de producție în ceea ce privește dreptul de folosință asupra terenurilor, protecția mediului, gestionarea durabilă a pădurilor, drepturile terților, drepturile lucrătorilor, drepturile omului protejate în temeiul dreptului internațional, inclusiv astfel cum sunt prevăzute în Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene, precum și reglementările fiscale, anticorupție, comerciale și vamale relevante în temeiul cadrului juridic aplicabil în țara de producție;
29. „geolocalizare” înseamnă poziția geografică a unei parcele de teren descrisă cu ajutorul coordonatelor de latitudine și longitudine care corespund cel puțin unui punct de latitudine și longitudine și utilizând cel puțin șase zecimale. Pentru alte produse de bază relevante decât bovinele, în cazul parcelelor de teren mai mari de 10 hectare, localizarea geografică se furnizează utilizând suficiente puncte de latitudine și longitudine pentru a descrie perimetrul parcelei de teren.

Articolul 3

Interdicții

Produsele relevante nu se introduc, nu se pun la dispoziție pe piața Uniunii și nu se exportă de pe piața Uniunii decât dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) nu implică defrișări;
- (b) produsele de bază relevante au fost obținute în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție; precum și
- (c) fac obiectul unei declarații privind diligența necesară.

Capitolul 2

Obligațiile operatorilor și comercianților

Articolul 4

Obligațiile operatorilor

- (1) Operatorii exercită diligența necesară, în conformitate cu articolul 8, înainte de a introduce produse relevante pe piața Uniunii sau înainte de exportul lor de pe piața Uniunii, pentru a asigura conformitatea acestora cu articolul 3 literele (a) și (b).
 - (2) Operatorii nu introduc pe piața Uniunii produse relevante și nici nu le exportă fără a prezenta în prealabil o declarație privind diligența necesară. Operatorii care, acționând cu prudență, astfel cum se menționează la articolul 8, ajung la concluzia că produsele relevante respectă cerințele prezentului regulament pun la dispoziția autorităților competente, prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 31, o declarație privind diligența necesară înainte de a introduce pe piața Uniunii sau de a exporta produsele relevante. Declarația respectivă confirmă faptul că s-a exercitat diligența necesară și că s-a constatat un risc zero sau neglijabil și conține informațiile prevăzute în anexa II în ceea ce privește produsele relevante.
 - (3) Prin punerea la dispoziția autorităților competente a declarației privind diligența necesară, operatorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului relevant cu cerințele prezentului regulament. Operatorii păstrează evidența declarațiilor privind diligența necesară pentru o perioadă de 5 ani de la data punerii la dispoziție a declarației prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 31.
4. (eliminat)

5. Operatorul nu introduce pe piață produsele relevante și nici nu le exportă dacă se aplică unul sau mai multe dintre următoarele cazuri:
- (a) produsele relevante nu sunt conforme cu articolul 3 litera (a) sau (b);
 - (b) exercitarea diligenței necesare a evidențiat un risc care nu poate fi neglijat vizând neconformitatea produselor relevante cu articolul 3 litera (a) sau (b);
 - (c) operatorul nu a fost în măsură să se achite de obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2).
6. Operatorii care obțin informații relevante noi sau cărora li se aduc la cunoștință astfel de informații, inclusiv suspiciuni motivate, care indică faptul că produsul relevant pe care l-au introdus deja pe piață nu este conform cu cerințele prezentului regulament informează fără întârziere autoritățile competente din statele membre în care au introdus pe piață produsul relevant. În cazul exporturilor de pe piața Uniunii, operatorii informează autoritatea competentă a statului membru care este țara de producție.
7. Operatorii acordă autorităților competente toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea controalelor în temeiul articolului 15, inclusiv în ceea ce privește accesul în sediu și prezentarea documentației și a registrelor.
8. Operatorii comunică operatorilor și comercianților din avalul lanțului de aprovizionare al produselor relevante pe care le-au introdus pe piața Uniunii sau pe care le-au exportat de pe piața Uniunii, în special prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 31, toate informațiile necesare pentru a confirma că a fost exercitată diligența necesară și că s-a constatat un risc zero sau un risc neglijabil.

9. Prin derogare de la alineatele (1)-(5), pentru a se evita duplicarea cerințelor privind diligența necesară, se consideră că obligațiile de la alineatele (1)-(5) sunt îndeplinite de către operatorul din avalul lanțului de aprovizionare atunci când acesta pune la dispoziția autorității competente numerele de referință ale declarațiilor existente privind diligența necesară prezentate de operatorii care au exercitat diligența necesară existentă prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 31. În cazul în care se folosește o astfel de derogare, iar produsele relevante conțin o combinație de produse relevante, operatorul din avalul lanțului de aprovizionare furnizează numerele de referință ale fiecărei declarații existente privind diligența necesară. Acești operatori se asigură, de asemenea, înainte de introducerea pe piața Uniunii sau de exportul de pe piața Uniunii a unor astfel de produse relevante, că diligența necesară deja exercitată îndeplinește cerințele din prezentul capitol, inclusiv că s-a constatat un risc zero sau un risc neglijabil. Prin punerea la dispoziție a numerelor de referință ale declarațiilor existente privind diligența necesară, acești operatori își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produselor relevante cu cerințele prezentului regulament.

Articolul 5

Reprezentanți autorizați

- (1) Operatorii sau comercianții pot mandata un reprezentant autorizat să pună la dispoziție, în numele lor, declarația privind diligența necesară în temeiul articolului 4 alineatul (2). În acest caz, operatorul sau comerciantul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului relevant cu cerințele prezentului regulament.
- (2) Reprezentantul autorizat furnizează autorităților competente, la cerere, o copie a mandatului într-o limbă oficială a Uniunii Europene.

- (3) Un operator care este o persoană fizică sau o microîntreprindere poate solicita primului operator sau comerciant din avalul lanțului de aprovizionare care nu este o persoană fizică sau o microîntreprindere să acționeze în calitate de reprezentant autorizat. Respectivul prim operator sau comerciant din avalul lanțului de aprovizionare nu introduce produse relevante pe piața Uniunii și nu exportă produse relevante de pe piața Uniunii și nici nu pune la dispoziție produse relevante pe piața Uniunii fără a pune la dispoziție declarația privind diligența necesară în temeiul articolului 4 alineatul (2) în numele operatorului respectiv. Operatorul care este o persoană fizică sau o microîntreprindere își asumă, în acest caz, responsabilitatea pentru conformitatea produsului relevant cu cerințele prezentului regulament și comunică primului operator sau comerciant din avalul lanțului de aprovizionare toate informațiile necesare pentru a confirma că a fost exercitată diligența necesară și că s-a constatat un risc zero sau un risc neglijabil.

Articolul 6

Obligațiile comercianților

- (1) Comercianții pot pune la dispoziție pe piață produse relevante numai dacă se află în posesia informațiilor solicitate în temeiul alineatului (2).
- (2) Comercianții colectează și păstrează următoarele informații referitoare la produsele relevante pe care intenționează să le pună la dispoziție pe piață:
- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată, adresa poștală, adresa de e-mail și, dacă este cazul, adresa de internet a operatorilor sau a comercianților care le-au furnizat produsele relevante, precum și numerele de referință ale declarațiilor privind diligența necesară asociate respectivelor produse;
 - (b) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată, adresa poștală, adresa de e-mail și, dacă este cazul, adresa de internet a comercianților cărora le-au furnizat produsele relevante.
- (3) Comercianții păstrează informațiile menționate la prezentul articol timp de cel puțin 5 ani de la data punerii la dispoziție pe piață și le furnizează, la cerere, autorităților competente.

- (4) Comercianții care obțin informații relevante noi sau cărora li se aduc la cunoștință astfel de informații, inclusiv suspiciuni motivate, care indică faptul că produsul relevant pe care l-au pus deja la dispoziție pe piață nu este conform cu cerințele prezentului regulament, informează fără întârziere autoritățile competente din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață produsul relevant.
- (5) Comercianții care nu sunt IMM-uri se asigură, de asemenea, înainte de punerea la dispoziție pe piață a produselor relevante, că operatorii au exercitat diligența necesară într-un mod care îndeplinește cerințele din prezentul capitol, inclusiv că s-a constatat un risc zero sau un risc neglijabil. De asemenea, aceștia pun la dispoziția autorităților competente numerele de referință ale declarațiilor existente privind diligența necesară, prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 31. În cazul în care produsele relevante puse la dispoziție pe piață conțin o combinație de produse relevante, comerciantul care nu este un IMM furnizează numerele de referință ale fiecărei declarații existente privind diligența necesară. Prin punerea la dispoziție a numerelor de referință ale respectivelor declarații existente privind diligența necesară, acești comercianți își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produselor relevante cu cerințele prezentului regulament.
- (6) Comercianții acordă autorităților competente toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea controalelor în temeiul articolelor 15 și 16, inclusiv în ceea ce privește accesul în sediu și prezentarea documentației și a registrelor.

Articolul 7

Introducerea pe piață de către operatori stabiliți în țări terțe

În cazul în care o persoană fizică sau juridică stabilită în afara Uniunii introduce pe piața Uniunii produse relevante, prima persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care pune la dispoziție pe piața Uniunii astfel de produse relevante este considerată operator în sensul prezentului regulament.

Articolul 8

Diligența necesară

Înainte de a introduce pe piață produse relevante sau înainte de a le exporta, operatorii exercită diligența necesară în ceea ce privește toate produsele relevante furnizate de fiecare furnizor în parte.

În sensul prezentului regulament, diligența necesară include:

- (a) colectarea informațiilor și a documentelor necesare pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 9;
- (b) măsurile de evaluare a riscurilor menționate la articolul 10;
- (c) măsurile de atenuare a riscurilor menționate la articolul 10a.

Articolul 9

Cerințe în materie de informare

- (1) Operatorii colectează informații, documente și date care să demonstreze conformitatea produselor relevante cu articolul 3. În acest scop, operatorul colectează, organizează și păstrează timp de 5 ani de la data introducerii pe piață următoarele informații, însoțite de dovezi, referitoare la orice produs relevant:
 - (a) descrierea, inclusiv denumirea comercială și tipul produselor relevante, precum și, în cazul produselor relevante care conțin lemn sau au fost fabricate cu ajutorul lemnului, denumirea comună a speciei și denumirea științifică completă a acesteia;
 - (b) cantitatea (exprimată în masă netă sau, după caz, în volum net sau în număr de unități)³⁴ de produse relevante;

³⁴ Cantitatea trebuie exprimată în kilograme de masă netă sau, după caz, în unitatea suplimentară prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului în raport cu codul din Sistemul armonizat indicat. O unitate suplimentară este aplicabilă atunci când este definită în mod consecvent pentru toate subrubricile posibile încadrate la codul din Sistemul armonizat menționat în declarația privind diligența necesară.

- (c) identificarea țării, a regiunii și a zonei de producție;
 - (d) geolocalizarea tuturor parcelelor de teren de pe care au fost obținute produsele de bază relevante pe care le conține produsul relevant sau care au servit la fabricarea produsului relevant, precum și data sau perioada corespunzătoare producției. În cazul în care un produs relevant conține produse de bază relevante obținute de pe parcele de teren diferite sau a fost fabricat din astfel de produse, se include geolocalizarea tuturor parcelelor de teren diferite. Pentru produsele relevante care conțin produse de origine bovină sau au fost obținute din produse de origine bovină și pentru astfel de produse relevante care au fost hrănite cu produse relevante, geolocalizarea se referă la localizarea geografică a fiecărei incinte sau a fiecărui loc în care au fost crescute bovinele;
 - (e) numele, adresa de e-mail și adresa oricărei întreprinderi sau persoane de la care s-au aprovizionat cu produse relevante;
 - (f) numele, adresa de e-mail și adresa oricărei întreprinderi sau persoane căreia i-au fost furnizate produsele relevante;
 - (g) informații suficient de concludente și verificabile conform cărora produsele relevante nu implică defrișări;
 - (h) informații suficient de concludente și verificabile conform cărora producția produselor de bază relevante a fost realizată în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție, inclusiv orice acord care conferă dreptul de utilizare a zonei respective în vederea obținerii produsului de bază relevant.
- (2) Operatorul pune la dispoziția autorităților competente, la cerere, informațiile, documentele și datele colectate în temeiul prezentului articol.

Evaluarea riscurilor

- (1) Operatorii verifică și analizează informațiile colectate în conformitate cu articolul 9 și orice alte documente relevante și, pe această bază, efectuează o evaluare a riscurilor pentru a stabili dacă există riscul ca produsele relevante destinate a fi introduse sau exportate de pe piața Uniunii să nu respecte cerințele prezentului regulament. Cu excepția cazului în care această evaluare a riscurilor evidențiază un risc zero sau doar un risc neglijabil ca produsele relevante să nu fie conforme cu articolul 3 litera (a) sau (b), operatorii nu introduc produsul relevant pe piața Uniunii și nici nu îl exportă.
- (2) Evaluarea riscurilor ține seama în special de următoarele criterii de evaluare a riscurilor:
 - (a) atribuirea riscului către țara de producție relevantă sau jurisdicției subnaționale ale acesteia, în conformitate cu articolul 27;
 - (b) prezența pădurilor în țara, regiunea și zona de producție a produsului de bază relevant;
 - (c) prevalența defrișărilor sau a degradării pădurilor în țara, regiunea și zona de producție a produsului de bază relevant;
 - (d) sursa, fiabilitatea, valabilitatea și corelarea cu alte documente disponibile în ceea ce privește informațiile menționate la articolul 9 alineatul (1);
 - (e) preocupări legate de țara, regiunea și zona de producție și de origine, cum ar fi nivelul corupției, prevalența falsificării documentelor și a datelor, lipsa aplicării legii, încălcările drepturilor internaționale ale omului, conflictele armate sau prezența sancțiunilor impuse de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau de Consiliul Uniunii Europene;

- (f) complexitatea lanțului de aprovizionare relevant și etapa de prelucrare a produselor relevante, în special dificultățile legate de asocierea produselor relevante cu parcela de teren pe care au fost obținute produsele de bază relevante și/sau riscul de eludare a măsurilor sau de amestecare cu produse relevante de origine necunoscută sau cu produse obținute în zone în care au avut loc sau au loc defrișări sau degradări ale pădurilor;
 - (g) concluziile reuniunilor grupurilor de experți ale Comisiei care sprijină punerea în aplicare a prezentului regulament, astfel cum au fost publicate în registrul grupurilor de experți al Comisiei, în special în legătură cu litera (e);
 - (h) orice informații relevante care ar putea indica un risc ca produsele relevante să nu îndeplinească cerințele prezentului regulament, inclusiv suspiciunile motivate relevante prezentate în temeiul articolului 29, precum și informațiile privind antecedentele operatorilor sau comercianților de-a lungul lanțului de aprovizionare relevant în ceea ce privește nerespectarea prezentului regulament;
 - (i) informații suplimentare privind respectarea prezentului regulament, care pot include informații furnizate de sistemele de certificare sau de alte sisteme verificate de terțe părți, inclusiv de sistemele voluntare recunoscute de Comisie în temeiul articolului 30 alineatul (5) din Directiva (UE) 2018/2001, cu condiția ca informațiile să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 9;
- (3) Produsele din lemn care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului și care fac obiectul unei licențe FLEGT valabile în cadrul unui regim de licențe funcțional sunt considerate a fi în conformitate cu articolul 3 litera (b) din prezentul regulament.
- (4) Evaluările riscurilor trebuie documentate, revizuite cel puțin o dată pe an și puse la dispoziția autorităților competente, la cerere. Operatorii trebuie să fie în măsură să demonstreze modul în care informațiile colectate au fost verificate pe baza criteriilor de evaluare a riscurilor prevăzute la alineatul (2), precum și modul în care operatorul a stabilit gradul de risc.

Atenuarea riscurilor

- (1) Cu excepția cazului în care evaluarea riscului efectuată în conformitate cu articolul 10 a evidențiat că există un risc zero sau neglijabil ca produsele relevante să nu fie conforme cu articolul 3 litera (a) sau (b), operatorul adoptă, înainte de introducerea produselor relevante pe piața Uniunii sau înainte de exportul acestora, proceduri și măsuri adecvate de atenuare a riscurilor în scopul de a asigura un risc zero sau neglijabil. Aceasta poate include solicitarea de informații, date sau documente suplimentare, efectuarea de anchete sau audituri independente sau alte măsuri referitoare la cerințele în materie de informare prevăzute la articolul 9. De asemenea, poate include acordarea de sprijin în vederea respectării prezentului regulament de către furnizorii lor, în special de către micii fermieri, prin consolidarea capacităților și realizarea de investiții.
- (2) Operatorii instituie politici, controale și proceduri adecvate și proporționale de atenuare și gestionare în mod eficace a riscurilor de neconformitate identificate în raport cu produsele relevante. Printre acestea se numără:
 - (a) practici de gestionare a modelului de risc, raportarea, ținerea evidențelor, controlul intern și gestionarea conformității, inclusiv în cazul operatorilor care nu sunt IMM-uri, numirea unui coordonator al funcției de conformitate la nivel de conducere;
 - (b) o funcție de audit independent pentru a verifica politicile, controalele și procedurile interne menționate la litera (a) în cazul operatorilor care nu sunt IMM-uri.
- (3) Deciziile privind măsurile de atenuare a riscurilor sunt documentate, revizuite cel puțin o dată pe an și puse la dispoziția autorităților competente, la cerere. Operatorii trebuie să fie în măsură să demonstreze modul în care a fost luată o decizie privind măsurile de atenuare a riscurilor.

Sisteme *due diligence*, raportare și păstrarea evidențelor

- (1) Pentru a exercita diligența necesară în conformitate cu articolul 8, operatorii instituie și actualizează un cadru de proceduri și de măsuri pentru a se asigura că produsele relevante pe care le introduc sau le exportă de pe piața UE sunt conforme cu cerințele prevăzute la articolul 3 literele (a) și (b) (sistemul *due diligence*).
- (1a) Sistemul *due diligence* este revizuit cel puțin o dată pe an și, dacă este necesar, este adaptat la noile evoluții care ar putea influența exercitarea diligenței necesare și ținând seama de acestea. Operatorii păstrează o evidență a actualizărilor în sistemul (sistemele) *due diligence* pentru o perioadă de 5 ani.
- (2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în alte instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în materie de durabilitate, operatorii care nu se încadrează în categoriile IMM-urilor, microîntreprinderilor sau persoanelor fizice prezintă anual rapoarte publice pe o scară cât mai largă, inclusiv pe internet, cu privire la sistemul lor *due diligence*, inclusiv cu privire la măsurile adoptate în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la articolul 8. Operatorii care intră, de asemenea, în domeniul de aplicare al altor instrumente legislative ale UE care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric își pot îndeplini obligațiile de raportare în temeiul prezentului alineat prin includerea informațiilor care se impun atunci când raportează în contextul altor instrumente legislative ale UE.
- (3) Operatorii trebuie să păstreze pentru o perioadă de cel puțin 5 ani întreaga documentație referitoare la diligența necesară, cum ar fi toate registrele, măsurile și procedurile relevante în temeiul articolului 8. La cerere, aceștia le pun la dispoziția autorității competente.

Procedura simplificată privind diligența necesară

- (1) Atunci când introduc produse relevante pe piața Uniunii sau când le exportă de pe piața Uniunii, operatorilor nu li se impune să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolul 10 și articolul 10a în cazul în care se pot asigura că toate produsele de bază relevante au fost obținute în țări sau în jurisdicții subnaționale ale acestora care au fost identificate ca prezentând un risc scăzut în conformitate cu articolul 27.
- (2) Cu toate acestea, în cazul în care operatorul obține sau în cazul în care acestuia i se aduce la cunoștință, înaintea introducerii pe piața Uniunii sau a exportului de pe piața Uniunii a produselor relevante, orice informație relevantă care ar indica un risc de neîndeplinire a cerințelor prezentului regulament de către produsele relevante sau un risc de eludare a normelor prezentului regulament, se impune îndeplinirea tuturor obligațiilor prevăzute la articolele 10 și 10a.

Capitolul 3

Obligațiile statelor membre și ale autorităților lor competente

Autorități competente

- (1) Statele membre trebuie desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezentul regulament.
- (2) Până cel târziu la șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre informează Comisia cu privire la denumirile, adresele și datele de contact ale autorităților competente menționate la alineatul (1). Statele membre informează Comisia, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice modificare a acestor informații.
- (3) Comisia pune la dispoziția publicului pe site-ul său lista autorităților competente. Comisia actualizează periodic lista, pe baza actualizărilor relevante primite de la statele membre.

- (4) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențele și resursele adecvate îndeplinirii obligațiilor prevăzute în capitolul 3 din prezentul regulament.
- (5) Fără a aduce atingere obligației operatorilor de a exercita diligența necesară în conformitate cu articolul 8, statele membre pot acorda operatorilor asistență tehnică și de alte tipuri și consiliere, ținând seama de situația IMM-urilor, a microîntreprinderilor și a persoanelor fizice, pentru a facilita respectarea dispozițiilor prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește conversia datelor din sistemele relevante pentru identificarea geolocalizării în sistemul de informații instituit în temeiul articolul 31.
- (6) Statele membre facilitează schimbul și diseminarea informațiilor relevante, în special cu scopul de a oferi asistență operatorilor la evaluarea riscurilor astfel cum se prevede la articolul 10, și privind cele mai bune practici legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (6a) Autoritățile competente și Comisia monitorizează și fac schimb de informații în permanență cu privire la orice modificare semnificativă a configurației schimburilor comerciale cu produse relevante care poate duce la eludarea prezentului regulament.
- (7) Asistența se acordă astfel încât independența, obligațiile legale și responsabilitățile autorităților competente să nu fie compromise în contextul punerii în aplicare a prezentului regulament.
- (8) Comisia facilitează punerea în aplicare a regulamentului, prin emiterea de orientări relevante și prin promovarea unui schimb adecvat de informații, a coordonării și a cooperării între autoritățile competente, între autoritățile competente și autoritățile vamale, precum și între autoritățile competente și Comisie.

Articolul 14

Obligația de efectuare a controalelor

- (1) Autoritățile competente efectuează controale pentru a stabili dacă operatorii și comercianții stabiliți în statul lor membru respectă obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament și dacă produsele relevante introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate de pe această piață sunt conforme cu cerințele prezentului regulament.

- (2) Controalele menționate la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu articolele 15 și 16.
- (2a) Identificarea controalelor care urmează să fie efectuate se întemeiază pe o abordare bazată pe riscuri. Criteriile de risc se identifică pe baza unei analize a riscurilor de neconformitate cu prezentul regulament, ținând seama, în special, de produsele de bază relevante, de complexitatea și lungimea lanțurilor de aprovizionare, inclusiv dacă acestea implică amestecarea de produse relevante, și de etapa de prelucrare a produsului relevant, de atribuirea riscului către țări sau jurisdicții subnaționale ale acestora în conformitate cu articolul 27, acordând o atenție deosebită situației țărilor sau jurisdicțiilor subnaționale ale acestora identificate ca prezentând un risc ridicat, de antecedentele operatorilor sau comercianților în ceea ce privește nerespectarea prezentului regulament, de riscurile de eludare și de orice alte informații relevante. Această analiză a riscurilor se bazează pe informațiile conținute în registrul menționat la articolul 31 și este sprijinită de alte surse relevante, cum ar fi datele de monitorizare, profilurile de risc din partea organizațiilor internaționale, preocupările motivate prezentate în temeiul articolului 29 sau concluziile reuniunilor experților UE.
- (2b) Comisia stabilește și revizuieste și actualizează periodic criterii de risc orientative la nivelul Uniunii, în conformitate cu alineatul (2a), și le comunică autorităților competente.
- (3) Pentru a efectua controalele menționate la alineatul (1), autoritățile competente stabilesc planuri anuale privind controalele care conțin cel puțin:
- (a) criteriile naționale de risc pentru a contribui la identificarea controalelor care trebuie efectuate. Aceste criterii naționale se stabilesc în conformitate cu alineatul (2a) și se pot baza pe criteriile de risc orientative de la nivelul Uniunii stabilite de Comisie în conformitate cu alineatul (2b). Ele includ în mod sistematic criterii de risc în ceea ce privește țările sau jurisdicțiile subnaționale ale acestora identificate ca prezentând un risc ridicat;

- (b) o identificare a operatorilor și a comercianților care urmează să facă obiectul controalelor. Operatorii și comercianții respectivi sunt selectați pe baza criteriilor naționale de risc menționate la litera (a), utilizând, printre altele, informațiile conținute în registrul menționat la articolul 31 și procedeele informatice de prelucrare a datelor. Pentru fiecare operator sau comerciant care urmează să fie controlat, autoritățile competente pot identifica declarații specifice privind diligența necesară care trebuie controlate.
- (3a) Revizuirea anuală a planurilor de către autoritățile competente se bazează în mod sistematic pe rezultatele controalelor și pe experiența acumulată în ceea ce privește punerea în aplicare a planurilor menționate la alineatul (3), pentru a le îmbunătăți eficacitatea.
- (4) (eliminat)
- (5) (eliminat)
- (6) (eliminat)
- (7) (eliminat)
- (8) Autoritățile competente comunică celorlalte autorități competente și Comisiei planurile privind controalele pe care le-au stabilit, precum și actualizările acestora. Autoritățile competente efectuează schimbul de informații privind criteriile de risc menționate la alineatul (3) și coordonează elaborarea și aplicarea acestora cu autoritățile competente din alte state membre și cu Comisia, pentru a îmbunătăți eficacitatea punerii în aplicare a prezentului regulament.
- (9) Fiecare stat membru se asigură că controalele anuale efectuate de autoritățile sale competente vizează, la nivel național, cel puțin 1 % dintre operatori și dintre comercianții care nu sunt IMM-uri stabiliți în statul membru respectiv care introduc sau pun la dispoziție pe piața Uniunii ori exportă de pe piața Uniunii produse relevante care conțin sau au fost realizate utilizând produse de bază relevante produse într-o țară sau jurisdicție subnațională a acesteia, incluse pe listă ca prezentând un risc standard în conformitate cu articolul 27.

- (10) Fiecare stat membru se asigură că controalele anuale efectuate de autoritățile sale competente vizează, la nivel național, cel puțin 5 % dintre operatori și dintre comercianții care nu sunt IMM-uri stabiliți în statul membru respectiv care introduc sau pun la dispoziție pe piața Uniunii ori exportă de pe piața Uniunii produse relevante care conțin sau au fost realizate utilizând produse de bază relevante produse într-o țară sau jurisdicție subnațională a acesteia, incluse pe listă ca prezentând un risc ridicat în conformitate cu articolul 27.
- (10a) Obiectivul cuantificat al controalelor care trebuie efectuate de autoritățile competente menționate la alineatele (9) și (10) este îndeplinit separat pentru fiecare dintre produsele de bază relevante. Acestea se calculează în funcție de numărul total de operatori și de comercianți care nu sunt IMM-uri, care au introdus sau au pus la dispoziție pe piața Uniunii sau au exportat de pe piața Uniunii produse relevante în anul precedent. Se consideră că operatorii, precum și comercianții care nu sunt IMM-uri au făcut obiectul unui control în cazul în care autoritatea competentă a verificat elementele relevante menționate la articolul 15 alineatul (1) literele (a) și (b).
- (11) Fără a aduce atingere controalelor planificate în avans în temeiul alineatului (3), autoritățile competente efectuează controalele menționate la alineatul (1) atunci când obțin sau li se aduc la cunoștință informații relevante, inclusiv pe baza unor suspiciuni motivate exprimate de terți în temeiul articolului 29, cu privire la o posibilă nerespectare a prezentului regulament.
- (12) Controalele menționate la alineatul (1) ar trebui efectuate fără înștiințarea prealabilă a operatorului sau a comerciantului.
- (13) Autoritățile competente întocmesc și păstrează registre de evidență a controalelor, indicând în special natura și rezultatele acestora, precum și măsurile luate în caz de neconformitate. Înregistrările aferente tuturor controalelor se păstrează pentru o perioadă de cel puțin 5 ani.

Controale asupra produselor relevante care necesită măsuri imediate

- (1) Pe baza abordării bazate pe riscuri prevăzute la articolul 14 alineatul (3), autoritățile competente identifică, de asemenea, situațiile în care produsele relevante necesită o acțiune imediată deoarece prezintă un risc atât de ridicat de neconformitate cu dispozițiile prezentului regulament încât se impune controlarea lor de către autoritățile competente înainte de a fi introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate. Autoritățile competente înregistrează astfel de situații identificate în sistemul de informații instituit în temeiul articolului 31.
- (2) Atunci când un operator pune la dispoziție o declarație privind diligența necesară referitoare la astfel de produse relevante, sistemul de informații identifică riscul ridicat de neconformitate cu dispozițiile prezentului regulament și informează autoritățile competente, care:
 - (a) iau măsuri provizorii imediate în temeiul articolului 21 pentru a suspenda introducerea sau punerea la dispoziție pe piața Uniunii a respectivelor produse relevante sau
 - (b) în cazul produselor relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii și o dată ce este instalată interfața electronică menționată la articolul 26 alineatul (1), solicită autorităților vamale suspendarea punerii lor în liberă circulație sau a exportului, în temeiul articolului 24 alineatul (6).
- (3) Suspendările menționate la alineatul (2) se încheie în termen de 3 zile lucrătoare de la data la care este identificat în sistemul informatic riscul ridicat de neconformitate. În cazul în care, pe baza rezultatului controalelor efectuate în perioada respectivă, autoritățile competente ajung la concluzia că au nevoie de timp suplimentar pentru a stabili dacă produsele relevante respectă cerințele prezentului regulament, acestea prelungesc perioada de suspendare, cu perioade suplimentare de 3 zile lucrătoare, prin intermediul unor măsuri provizorii suplimentare luate în temeiul articolului 21 sau, în cazul produselor relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii, prin notificarea autorităților vamale cu privire la necesitatea de a menține suspendarea în temeiul articolului 24 alineatul (6).

Controale asupra operatorilor, precum și asupra comercianților care nu sunt IMM-uri

- (1) Controalele asupra operatorilor presupun, printre altele:
 - (a) examinarea sistemului *due diligence*, inclusiv a procedurilor de evaluare și de atenuare a riscurilor, precum și a documentației și a evidențelor care demonstrează funcționarea corespunzătoare a sistemului *due diligence*;
 - (b) examinarea documentației și a evidențelor care demonstrează conformitatea unui anumit produs relevant pe care operatorul l-a introdus, intenționează să îl introducă sau să îl exporte de pe piața Uniunii cu cerințele prezentului regulament, inclusiv, dacă este cazul, prin măsuri de atenuare a riscurilor, precum și examinarea declarațiilor relevante privind diligența necesară;
- (2) Controalele asupra operatorilor pot include, de asemenea, dacă este oportun, în special în cazul în care examinările menționate la alineatul (1) au ridicat semne de întrebare:
 - (a) examinarea la fața locului a produselor de bază sau a produselor relevante în vederea stabilirii conformității acestora cu documentația utilizată în vederea exercitării diligenței necesare;
 - (b) orice mijloace tehnice și științifice adecvate pentru a determina locul exact în care a fost obținut produsul de bază relevant, inclusiv prin solicitarea unor informații de geolocalizare mai specifice de la operatori, precum și speciile în cauză;
 - (c) orice mijloace tehnice și științifice adecvate pentru a stabili dacă produsul relevant nu implică defrișări, inclusiv date de observare a Pământului, cum ar fi cele din cadrul programului și al instrumentelor Copernicus, și
 - (d) controale prin sondaj, printre care audituri pe teren, inclusiv, după caz, în țări terțe, cu condiția ca acestea să accepte astfel de controale, prin cooperarea cu autoritățile administrative ale țărilor terțe respective.

- (3) Controalele asupra operatorilor din avalul lanțului de aprovizionare și asupra comercianților care nu sunt IMM-uri, care pun la dispoziția autorităților competente numere de referință ale declarațiilor existente privind diligența necesară în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) și, respectiv, cu articolul 6 alineatul (5), constau în verificarea faptului că declarațiile existente privind diligența necesară îndeplinesc cerințele de la capitolul 2, inclusiv dacă riscul constatat a fost zero sau neglijabil. Autoritățile competente verifică, de asemenea, dacă operatorii și comercianții respectivi au luat măsurile necesare pentru a se asigura că diligența necesară deja exercitată a îndeplinit cerințele de la capitolul 2, inclusiv dacă riscul constatat a fost zero sau neglijabil.

Articolul 16

Controale asupra comercianților care sunt IMM-uri

- (1) Controalele asupra comercianților care sunt IMM-uri includ examinarea documentației și a evidențelor care demonstrează conformitatea cu articolul 6 alineatele (2), (3) și (4).
- (2) Controalele asupra comercianților care sunt IMM-uri pot include, de asemenea, dacă este oportun, în special în cazul în care examinările menționate la alineatul (1) au ridicat semne de întrebare, controale prin sondaj, inclusiv audituri pe teren.

Articolul 17

Recuperarea costurilor de către autoritățile competente

- (1) Statele membre își pot autoriza autoritățile competente să solicite de la operatori sau comercianți totalitatea costurilor aferente activităților lor în ceea ce privește cazurile de neconformitate.
- (2) Costurile menționate la alineatul (1) pot include costurile de efectuare a testărilor, costurile de stocare și costurile activităților legate de produsele care sunt identificate ca fiind neconforme și care fac obiectul unor măsuri corective înainte de punerea lor în liberă circulație, de introducerea lor pe piață sau de exportul de pe piața Uniunii.

Cooperare și schimb de informații

- (1) Autoritățile competente cooperează între ele și cu autoritățile vamale din statul lor membru, cu autoritățile competente și cu autoritățile vamale din alte state membre, cu Comisia și, dacă este necesar, cu autoritățile administrative din țări terțe pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului regulament.
- (2) Autoritățile competente încheie acorduri administrative cu Comisia în ceea ce privește transmiterea informațiilor cu privire la investigații și efectuarea investigațiilor.
- (3) Autoritățile competente fac schimb de informații necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv prin intermediul registrului instituit în temeiul articolului 31. Aceasta include acordarea accesului la date și schimbul de date privind operatorii și comercianții, inclusiv declarațiile privind diligența necesară cu autoritățile competente din alte state membre, pentru a facilita asigurarea respectării prezentului regulament.
- (4) Autoritățile competente semnalează fără întârziere autorităților competente din alte state membre și Comisiei atunci când constată încălcări ale prezentului regulament și deficiențe grave care pot afecta mai multe state membre. Autoritățile competente informează, cu precădere, autoritățile competente din alte state membre atunci când identifică pe piață un produs relevant care nu este conform cu prezentul regulament, pentru a permite retragerea de la vânzare sau rechemarea respectivului produs în toate statele membre.
- (5) La cererea unei autorități competente, statele membre îi furnizează acesteia informațiile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

Raportare

- (1) Statele membre pun la dispoziția Comisiei, cel târziu până la data de 30 aprilie a fiecărui an, informații privind aplicarea prezentului regulament pe parcursul anului calendaristic anterior. Aceste informații includ planurile lor referitoare la controale, numărul și rezultatele controalelor efectuate asupra operatorilor și comercianților, inclusiv conținutul acestor controale, cantitatea (exprimată în masa netă sau, după caz, volumul net sau în numărul de unități)³⁵ de produse relevante controlate în raport cu cantitatea totală de produse relevante introduse pe piață sau exportate, țările de producție ale produselor de bază relevante controlate, precum și informații cu privire la tipurile de neconformitate identificate, măsurile luate în caz de neconformitate și costurile recuperate în materie de controale.
- (1a) Statele membre pun la dispoziția publicului, până cel târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, informații privind aplicarea prezentului regulament pe parcursul anului calendaristic anterior, inclusiv informații agregate privind controalele efectuate, în special procentul de operatori și de comercianți care nu sunt IMM-uri stabiliți în statul membru care au fost controlați pe parcursul anului calendaristic anterior, precum și procentul din cantitatea de produse relevante controlate care conțin, au fost hrănite sau au fost obținute folosind fiecare dintre produsele de bază relevante care au fost puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate de pe piața Uniunii de către operatori și de către comercianți care nu sunt IMM-uri stabiliți în statul membru respectiv care au făcut obiectul unui control pe parcursul anului calendaristic anterior.
- (2) Serviciile Comisiei pun la dispoziția publicului, până cel târziu la data de 30 octombrie a fiecărui an, o situație generală la nivelul Uniunii privind aplicarea prezentului regulament, realizată pe baza datelor transmise de statele membre în temeiul alineatului (1).

³⁵ Cantitatea trebuie exprimată în kilograme de masă netă sau, după caz, în unitatea suplimentară prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului în raport cu codul din Sistemul armonizat indicat. O unitate suplimentară este aplicabilă atunci când este definită în mod consecvent pentru toate subrubricile posibile încadrate la codul din Sistemul armonizat menționat în declarația privind diligența necesară.

Articolul 20

Control sporit

(eliminat)

Articolul 21

Măsuri provizorii

În cazul în care, inclusiv în urma controalelor menționate la articolele 15 și 16, au fost detectate posibile deficiențe grave ori au fost identificate riscuri în temeiul articolului 14a alineatul (2), autoritățile competente pot lua măsuri provizorii imediate, inclusiv confiscarea sau suspendarea introducerii sau a punerii la dispoziție pe piața Uniunii și a exportului de pe piața Uniunii a produselor relevante.

Articolul 22

Măsuri corective luate în caz de neconformitate

- (1) Fără a aduce atingere articolului 23, în cazul în care autoritățile competente stabilesc că un operator sau un comerciant nu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament sau că un produs relevant introdus sau pus la dispoziție pe piața Uniunii sau exportat de pe piața Uniunii nu este conform cu prezentul regulament, acestea solicită fără întârziere operatorului sau comerciantului în cauză să ia măsuri corective adecvate și proporționale pentru a pune capăt situației de neconformitate.
- (2) În sensul alineatului (1), măsurile corective care se impun a fi întreprinse de operator sau de comerciant includ, după caz:
 - (a) remedierea oricărei situații formale de neconformitate, în special în ceea ce privește cerințele prevăzute la capitolul 2 din prezentul regulament;
 - (b) împiedicarea introducerii, a punerii la dispoziție pe piața Uniunii sau a exportului din Uniune a produsului relevant;
 - (c) retragerea de pe piață sau rechemarea imediată a produsului relevant;

- (d) donarea produselor relevante în scopuri caritabile sau de interes public sau, dacă acest lucru nu este posibil, eliminarea acestora ca deșeuri.
- (3) Dacă operatorul sau comerciantul nu ia măsurile corective menționate la alineatul (2) sau dacă situația de neconformitate menționată la alineatul (1) persistă, autoritățile competente asigură aplicarea măsurii corective indicate prevăzute la alineatul (2) prin toate mijloacele aflate la dispoziția sa în temeiul legislației statului membru în cauză.

Articolul 23

Sancțiuni

- (1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament de către operatori și comercianți și iau toate măsurile necesare pentru a garanta aplicarea acestora. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei și o informează fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.
- (2) Sancțiunile prevăzute la alineatul (1) sunt efective și proporționale, au efect de descurajare și includ:
 - (a) amenzi proporționale cu daunele aduse mediului și cu valoarea produselor de bază sau a altor produse relevante, calculând nivelul sancțiunilor astfel încât să se asigure că acestea privează în mod efectiv persoanele responsabile de avantajele economice obținute ca urmare a încălcărilor comise de acestea și majorând progresiv nivelul amenzilor pentru încălcările repetate; limita superioară a cuantumului posibil al acestor amenzi se stabilește la cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a operatorului sau a comerciantului din statul membru sau statele membre în cauză, în cazul în care operatorul sau comerciantul este persoană juridică;
 - (b) dacă este cazul, confiscarea produselor relevante de la operator și/sau comerciant;
 - (c) confiscarea veniturilor obținute de operator și/sau comerciant în urma unei tranzacții cu produsele de bază și alte produse relevante în cauză;

- (d) excluderea temporară de la procedurile de achiziții publice pentru o perioadă maximă de 12 luni.

Capitolul 4

Proceduri privind produsele relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii

Articolul 24

Controale

- (1) Produsele relevante plasate sub regimul vamal „punere în liberă circulație” sau „export” fac obiectul controalelor și al măsurilor prevăzute în prezentul capitol. Aplicarea prezentului capitol nu aduce atingere niciunei alte dispoziții din prezentul regulament, nici altor acte legislative ale Uniunii care reglementează punerea în liberă circulație sau exportul de mărfuri, în special Codul vamal al Uniunii și articolele sale 46, 47, 134 și 267. Cu toate acestea, capitolul VII din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶ nu se aplică controalelor asupra produselor relevante care intră pe piața Uniunii în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament.
- (2) Autoritățile competente sunt responsabile de asigurarea respectării în ansamblu a prezentului regulament în ceea ce privește produsele relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii. În special, autoritățile competente sunt responsabile, în conformitate cu articolul 14, de identificarea controalelor care trebuie efectuate pe baza unei abordări bazate pe riscuri și de stabilirea respectării cerințelor prezentului regulament de către un astfel de produs relevant, prin controalele prevăzute la articolul 14. Autoritățile competente îndeplinesc aceste sarcini în conformitate cu dispozițiile relevante prevăzute în capitolul 3 din prezentul regulament.

³⁶ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011.

- (3) Fără a aduce atingere alineatului (2), autoritățile vamale efectuează controale asupra declarațiilor vamale depuse în legătură cu produsele relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii, în conformitate cu articolele 46 și 48 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. Aceste controale se bazează în principal pe analiza riscurilor, astfel cum se prevede la articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (4) Numărul de referință al declarației privind diligența necesară se pune la dispoziția autorităților vamale înainte de punerea în liberă circulație sau de exportul unui produs relevant care intră sau iese din Uniune. În acest scop, numărul de referință al declarației privind diligența necesară atribuit de sistemul de informații menționat la articolul 31 în legătură cu un astfel de produs relevant se pune la dispoziția autorităților vamale de către persoana care depune declarația vamală de punere în liberă circulație sau de export al produsului relevant prin includerea numărului de referință al declarației privind diligența necesară în declarația vamală la depunerea unei astfel de declarații vamale, cu excepția cazului în care declarația privind diligența necesară este pusă la dispoziție prin intermediul interfeței electronice menționate la articolul 26 alineatul (2).
- (4a) În scopul luării în considerare a conformității cu dispozițiile prezentului regulament pentru a permite ca un produs relevant să fie pus în liberă circulație sau exportat:
- (a) până la instalarea interfeței electronice menționate la articolul 26 alineatul (1), nu se aplică alineatele (5)-(8), iar autoritățile vamale fac schimb de informații și cooperează cu autoritățile competente în conformitate cu articolul 25 și, dacă este necesar, iau în considerare acest schimb de informații și cooperarea pentru a permite punerea în liberă circulație sau exportul produselor relevante;
 - (b) odată ce interfața electronică menționată la articolul 26 alineatul (1) este instalată, se aplică alineatele (5)-(8), iar notificările și cererile prevăzute la alineatele (5)-(8) se transmit prin intermediul interfeței electronice respective.

- (5) Atunci când efectuează controale asupra declarației vamale de punere în liberă circulație sau de export pentru un produs relevant care intră sau iese de pe piața Uniunii, autoritățile vamale examinează, utilizând interfața electronică menționată la articolul 26 alineatul (1), statutul atribuit declarației de diligență necesară corespunzătoare de către autoritățile competente în registrul menționat la articolul 31.
- (6) În cazul în care statutul menționat la alineatul (5) indică faptul că produsul relevant care intră sau iese de pe piața Uniunii a fost identificat, în temeiul articolului 14a alineatul (2), ca necesitând a fi controlat înainte de a fi introdus sau pus la dispoziție pe piața Uniunii sau de a fi exportat, autoritățile vamale suspendă punerea în liberă circulație sau exportul respectivului produs relevant.
- (7) În cazul în care toate celelalte cerințe și formalități prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern referitoare la punerea în liberă circulație sau la export sunt îndeplinite, autoritățile vamale permit punerea în liberă circulație sau exportul unui produs relevant care intră sau iese de pe piața Uniunii în oricare dintre următoarele circumstanțe:
- (a) în cazul în care statutul menționat la alineatul (5) nu indică faptul că un astfel de produs relevant a fost identificat, în temeiul articolului 14a alineatul (2), ca necesitând a fi controlat înainte de a fi introdus sau pus la dispoziție pe piața Uniunii sau exportat;
 - (b) în cazul în care punerea în liberă circulație sau exportul a fost suspendat în conformitate cu alineatul (6), iar autoritățile competente nu au solicitat menținerea suspendării înainte de sfârșitul perioadei de suspendare stabilite și, dacă este cazul, prelungite, în temeiul articolului 14a alineatul (3);
 - (c) în cazul în care punerea în liberă circulație sau exportul s-a suspendat în conformitate cu alineatul (6), iar autoritățile competente au notificat autorităților vamale că suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului produselor relevante poate fi anulată.

- (8) În cazul în care autoritățile competente concluzionează că un produs relevant care intră sau iese de pe piața Uniunii nu este conform cu prezentul regulament, acestea informează autoritățile vamale în consecință, iar autoritățile vamale nu permit punerea în liberă circulație sau exportul respectivului produs relevant.
- (9) (eliminat)
- (9a) Punerea în liberă circulație sau exportul nu sunt considerate ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii și, în special, cu prezentul regulament.

Articolul 25

Schimbul de informații și cooperarea între autorități

- (1) Pentru a permite abordarea bazată pe riscuri menționată la articolul 14 alineatul (3) în cazul produselor relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii și pentru a se asigura că verificările sunt eficace și efectuate în conformitate cu cerințele prezentului regulament, Comisia, autoritățile competente și autoritățile vamale cooperează îndeaproape și fac schimb de informații.
- (2) Autoritățile vamale și autoritățile competente cooperează în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și fac schimb de informații necesare pentru îndeplinirea funcțiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv prin mijloace electronice.
- (2a) În conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, autoritățile vamale pot comunica autorității competente din statul membru în care este stabilit operatorul sau comerciantul informațiile confidențiale pe care autoritățile vamale le-au obținut în cursul exercitării sarcinilor lor sau care le-au fost furnizate cu titlu confidențial.
- (2b) În cazul în care autoritățile competente au primit informații în conformitate cu alineatele precedente, autoritățile competente respective pot comunica informațiile autorităților competente din alte state membre în temeiul articolului 18 alineatul (3).

- (3) Schimburile de informații privind riscurile au loc:
- (a) între autoritățile vamale în conformitate cu articolul 46 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013; precum și
 - (b) între autoritățile vamale și Comisie în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
 - (c) între autoritățile vamale și autoritățile competente, inclusiv autoritățile competente din alte state membre, în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Articolul 26

Interfețe electronice

- (1) Comisia dezvoltă o interfață electronică pe baza Mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi* *[după adoptarea regulamentului, se poate face trimitere la acesta în mod direct]* care să permită transmiterea de date, în special notificările și cererile menționate la articolul 24 alineatele (5)-(9), între sistemele vamale naționale și sistemul de informații menționat la articolul 31. Această interfață electronică trebuie să fie operativă în termen de cel mult patru ani de la data adoptării actului relevant de punere în aplicare menționat la alineatul (3).
- (2) Comisia poate dezvolta o interfață electronică pe baza Mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi* *[după adoptarea regulamentului, se poate face trimitere la acesta în mod direct]* care să permită:
 - (a) punerea la dispoziție de către comercianți și operatori a declarației privind diligența necesară în ceea ce privește un produs de bază sau un alt produs relevant prin intermediul mediului aferent ghișeului unic național pentru vămi menționat la articolul 8 din Regulamentul *[OP trebuie să verifice numărul de referință și numărul articolului după adoptarea propunerii]* și să primească feedback în acest sens din partea autorităților competente; precum și

- (b) transmiterea declarației privind diligența necesară către sistemul de informații menționat la articolul 31 din prezentul regulament.
- (3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care specifică detaliile privind modalitățile de punere în aplicare pentru alineatele (1) și (2) și care definesc, în special, datele, inclusiv formatul acestora, care trebuie transmise în conformitate cu alineatele (1) și (2). Actul de punere în aplicare clarifică, de asemenea, modul în care orice modificare a statutului atribuit de autoritățile competente declarațiilor privind diligența necesară din registrul menționat la articolul 31 este notificată imediat și automat autorităților vamale relevante prin intermediul interfeței electronice menționate la alineatul (1). Actele de punere în aplicare pot stabili, de asemenea, că anumite date specifice disponibile în declarația privind diligența necesară și care se impun pentru activitățile autorităților vamale, printre care supravegherea și combaterea fraudei, sunt transmise și înregistrate în sistemele vamale ale UE și naționale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Capitolul 5

Sistemul de evaluare comparativă la nivel de țară și cooperarea cu țările terțe

Articolul 27

Evaluarea țărilor

- (1) Prezentul regulament instituie un sistem pe trei niveluri pentru evaluarea țărilor sau a jurisdicțiilor subnaționale ale acestora. Acest sistem se aplică atât statelor membre ale UE, cât și țărilor terțe. În cadrul acestui sistem, țările sau jurisdicțiile subnaționale ale acestora se clasifică într-una dintre următoarele categorii de risc:
- (a) „risc ridicat”, care înseamnă țări sau jurisdicții subnaționale ale acestora pentru care evaluarea menționată la alineatul (2) are ca rezultat identificarea unui risc excepțional de ridicat privind producerea în țările respective sau în jurisdicțiile subnaționale ale acestora a unor produse de bază relevante pentru care produsele relevante nu sunt conforme cu articolul 3 litera (a);

- (b) „risc scăzut”, adică țări sau jurisdicții subnaționale ale acestora pentru care evaluarea menționată la alineatul (2) concluzionează că există o asigurare suficientă cu privire la natura excepțională a cazurilor de producere în țările respective sau în jurisdicțiile subnaționale ale acestora a unor produse de bază relevante pentru care produsele relevante nu sunt conforme cu articolul 3 litera (a);
 - (c) „risc standard”, adică țări sau jurisdicții subnaționale ale acestora care nu se încadrează în categoria de grad de „risc ridicat” și nici în categoria de „risc scăzut”.
- (1a) La intrarea în vigoare a prezentului regulament, tuturor țărilor li se atribuie un nivel de risc standard. Cu excepția cazului în care, în conformitate cu prezentul articol, țările sunt identificate ca prezentând un grad de risc scăzut sau ridicat, acestea rămân în categoria țărilor care prezintă un grad de risc standard. Comisia identifică țările sau jurisdicțiile subnaționale ale acestora care prezintă un risc scăzut sau ridicat în conformitate cu alineatul (1). Lista țărilor sau a jurisdicțiilor subnaționale ale acestora care prezintă un risc scăzut sau ridicat se publică prin acte de punere în aplicare care se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2), în termen de cel mult 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Lista respectivă este revizuită și, dacă este cazul, actualizată ori de câte ori este necesar și cel puțin o dată la doi ani, în lumina noilor informații bazate pe dovezi furnizate de statele membre sau de țări terțe, de organizații și organisme internaționale, de institute de cercetare sau de alte părți interesate relevante.
- (2) Identificarea țărilor sau a jurisdicțiilor subnaționale ale acestora care prezintă un grad de risc scăzut și ridicat în conformitate cu alineatul (1) are la bază o evaluare efectuată de Comisie, ținând seama de toate sursele relevante de informații, inclusiv de informațiile furnizate de țara în cauză, și se bazează pe surse recunoscute la nivel internațional și pe cele mai recente dovezi științifice. Identificarea este obiectivă și transparentă și să se bazează pe următoarele criterii de evaluare:
- (a) rata defrișării și degradării pădurilor;
 - (b) rata de conversie a pădurii în scopuri agricole pentru a obține produse de bază relevante;
 - (c) evoluția producției în materie de produse de bază și alte produse relevante;

(2a) Evaluarea menționată la alineatul (2) ține seama, de asemenea, de următoarele elemente:

- (a) dacă o contribuție stabilită la nivel național (CSN) către Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice acoperă emisiile și absorbțiile din agricultură, din silvicultură și din exploatarea terenurilor, care asigură faptul că emisiile provenite din defrișări și din degradarea pădurilor sunt contabilizate pentru angajamentul țării de a reduce sau de a limita emisiile de gaze cu efect de seră specificat în CSN;
- (b) acordurile și alte instrumente încheiate între țara în cauză și Uniune și/sau statele sale membre, care vizează defrișările sau degradarea pădurilor și facilitează conformitatea produselor relevante cu cerințele prezentului regulament și punerea efectivă în aplicare a acestora;
- (c) dacă țara în cauză are în vigoare legi naționale sau subnaționale, inclusiv în conformitate cu articolul 5 din Acordul de la Paris, și ia măsuri eficace de asigurare a respectării legislației pentru a aborda cauzele profunde care conduc la despăduriri și la degradarea pădurilor, precum și pentru a evita și a sancționa activitățile care generează defrișări și degradarea pădurilor și, în special, dacă se aplică sancțiuni suficient de aspre pentru a-i priva pe cei responsabili de beneficiile care rezultă din defrișări sau din degradarea pădurilor.

(2b) Comisia se angajează într-un dialog specific cu toate țările clasificate ca prezentând un grad de risc ridicat, pentru a le ajuta să își reducă nivelul de risc. În cazul în care, pe baza evaluării menționate la alineatul (2), Comisia are în vedere o modificare a categoriei de risc la categoria de risc ridicat pentru o anumită țară, ea se angajează, de asemenea, într-un dialog specific cu țara respectivă, pentru a contribui la prevenirea unei astfel de modificări, dacă este posibil.

- (3) Fără a aduce atingere alineatului anterior, Comisia notifică în mod formal țărilor în cauză intenția sa de a modifica o categorie de risc existentă și le invită să furnizeze orice informații considerate utile în acest sens. Comisia informează și autoritățile competente cu privire la intenția respectivă. Comisia acordă țărilor o perioadă suficientă de timp pentru a oferi un răspuns, care poate include informații cu privire la măsurile luate de țara respectivă pentru remedierea situației în cazul în care statutul său sau statutul unor jurisdicții subnaționale ale acesteia ar putea fi schimbat într-o categorie de risc mai ridicat. Comisia include în notificare următoarele informații:
- (a) motivul sau motivele care stau la baza intenției de a schimba identificarea riscului țării sau a unor jurisdicții subnaționale ale acesteia;
 - (b) invitația de a răspunde în scris Comisiei cu privire la intenția de a schimba statutul de risc al țării sau al unor jurisdicții subnaționale ale acesteia;
 - (c) consecințele identificării sale ca țară cu grad ridicat sau scăzut de risc.
- (4) Comisia informează fără întârziere țara terță în cauză și autoritățile competente cu privire la includerea sau eliminarea unei țări sau a unor jurisdicții subnaționale ale acesteia de pe lista menționată la alineatul (1).

Cooperarea cu țările terțe

- (1) Comisia și statele membre interesate colaborează cu țările producătoare vizate de prezentul regulament pentru a dezvolta parteneriate și relații de cooperare cu scopul de a aborda în comun fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor, precum și cauzele profunde care au condus la acest fenomen. Comisia elaborează o un cadru strategic cuprinzător al UE pentru o astfel de colaborare, care include mobilizarea tuturor instrumentelor relevante ale UE. Aceste parteneriate și mecanisme de cooperare se axează pe conservarea, refacerea și utilizarea durabilă a pădurilor, pe defrișări și degradarea pădurilor, pe tranziția către metode durabile pentru producția, prelucrarea în vederea consumului, accesul la certificare și comercializarea produselor de bază. Parteneriatele și mecanismele de cooperare pot include dialoguri structurate, programe și acțiuni de sprijin, acorduri administrative și dispoziții în acordurile existente sau în acordurile care permit țărilor producătoare să efectueze tranziția către o producție agricolă care să faciliteze conformitatea produselor relevante cu cerințele prezentului regulament. Aceste acorduri și punerea lor efectivă în aplicare vor fi luate în considerare ca parte a evaluării comparative în temeiul articolului 27 din prezentul regulament.
- (2) Parteneriatele și cooperarea ar trebui să permită participarea deplină a tuturor părților interesate, inclusiv a societății civile, a populațiilor indigene, a comunităților locale și a sectorului privat, inclusiv a IMM-urilor și a micilor fermieri.
- (3) Parteneriatele și cooperarea promovează dezvoltarea unor procese integrate de amenajare a teritoriului, legislații relevante, stimulente fiscale și alte instrumente pertinente pentru îmbunătățirea conservării pădurilor și a biodiversității, gestionarea durabilă și refacerea pădurilor destructurate, combaterea conversiei pădurilor și a ecosistemelor vulnerabile către alte utilizări ale terenurilor, optimizarea câștigurilor pentru peisaj, securitatea proprietății, productivitatea și competitivitatea agriculturii, lanțuri de aprovizionare transparente, consolidarea drepturilor comunităților dependente de păduri, inclusiv ale micilor fermieri, ale comunităților locale și ale populațiilor indigene, ale căror drepturi sunt enunțate în Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene, și asigurarea accesului public la documente privind gestionarea pădurilor și la alte informații relevante.

- (4) Comisia se angajează în discuții internaționale bilaterale și multilaterale privind politicile și acțiunile de stopare a defrișărilor și a degradării pădurilor, inclusiv în cadrul forurilor multilaterale precum Convenția privind diversitatea biologică, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării, Adunarea Organizației Națiunilor Unite pentru mediu, Forumul Națiunilor Unite pentru păduri, Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, Organizația Mondială a Comerțului, G7 și G20. Un astfel de angajament include promovarea tranziției către producția agricolă durabilă și gestionarea durabilă a pădurilor, precum și dezvoltarea unor lanțuri de aprovizionare transparente și durabile, precum și continuarea eforturilor de identificare și aprobare a unor definiții și standarde solide care să asigure un nivel ridicat de protecție a ecosistemelor forestiere.
- (5) Comisia și statele membre interesate se angajează în dialog și cooperare cu alte țări mari consumatoare, în conformitate cu cadrul strategic menționat la alineatul (1), cu scopul de a promova adoptarea unor cerințe ambițioase pentru a reduce la minimum contribuția acestor țări la defrișări și la degradarea pădurilor, precum și condiții de concurență echitabile la nivel mondial.

Capitolul 6

Suspiciuni motivate

Articolul 29

Suspiciuni motivate ale persoanelor fizice sau juridice

- (1) Persoanele fizice sau juridice au dreptul de a prezenta autorităților competente suspiciuni motivate atunci când consideră că unul sau mai mulți operatori sau comercianți nu respectă dispozițiile prezentului regulament.

- (2) Autoritățile competente evaluează în mod prudent și imparțial suspiciunile motivate, inclusiv dacă cererile sunt întemeiate, și iau măsurile care se impun, inclusiv controale și audieri ale operatorilor și comercianților, în vederea detectării potențialelor încălcări ale dispozițiilor prezentului regulament și, după caz, măsuri provizorii în temeiul articolului 21 pentru a împiedica introducerea, punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul de pe piața Uniunii a produselor relevante care fac obiectul anchetei.
- (3) Autoritatea competentă informează, cât mai curând posibil și în conformitate cu dispozițiile relevante ale dreptului intern, persoanele menționate la alineatul (1) care au prezentat suspiciuni motivate, în legătură cu măsurile luate cu privire la cererea transmisă, indicând motivele care au stat la baza acestor măsuri.

Articolul 30

Accesul la justiție

(eliminat)

Capitolul 7

Sistemul de informații

Articolul 31

Sistemul de informații „Registru”

- (1) Comisia instituie și menține, până la data prevăzută la articolul 36 alineatul (2), un sistem de informații („registru”) care conține declarațiile privind diligența necesară puse la dispoziție în temeiul articolului 4 alineatul (2).

- (2) Sistemul de informații asigură cel puțin următoarele funcționalități:
- (a) înregistrarea operatorilor, a comercianților și a reprezentanților autorizați ai acestora în UE; în cazul operatorilor care plasează produsele relevante sub regimul vamal de „punere în liberă circulație” sau „export”, în profilul de înregistrare al acestora va fi inclus numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI), stabilit în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
 - (b) înregistrarea declarațiilor privind diligența necesară, inclusiv transmiterea către operatorul sau comerciantul în cauză a unui număr de referință pentru fiecare declarație privind diligența necesară;
 - (ba) punerea la dispoziție a numerelor de referință ale declarațiilor existente privind diligența necesară în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) și articolul 6 alineatul (5);
 - (bb) permiterea conversiei datelor din sistemele relevante pentru identificarea geolocalizării, pentru a se asigura că autoritățile competente au acces la identificarea localizării geografice a parcelelor de teren relevante cu nivelul necesar de precizie;
 - (c) înregistrarea rezultatelor controalelor efectuate cu privire la declarațiile privind diligența necesară în conformitate cu capitolul 3;
 - (d) interconectarea cu serviciile vamale prin intermediul Mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi* *[după adoptarea regulamentului, se poate face trimitere la acesta în mod direct]*, în conformitate cu articolul 26, inclusiv pentru a permite notificările și cererile menționate la articolul 24 alineatele (5)-(9);
 - (e) permiterea stabilirii profilului de risc necesar pentru stabilirea planului de controale menționat la articolul 14 alineatul (3), inclusiv stabilirea profilului de risc al operatorilor, al comercianților și al produselor de bază și al altor produse relevante în scopul identificării, pe baza tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, a operatorilor și comercianților care urmează să facă obiectul unui control în conformitate cu articolul 14 alineatul (3), precum și a produselor relevante care trebuie controlate de autoritățile competente înainte de a fi introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate, astfel cum se menționează la articolul 14a alineatul (1);

- (f) permiterea asistenței administrative și a cooperării între autoritățile competente și între autoritățile competente și Comisie pentru a face schimb de informații și date;
 - (g) permiterea comunicării între autoritățile competente și operatori și comercianți în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament, inclusiv, după caz, prin utilizarea instrumentelor de gestionare digitală a aprovizionării, cum ar fi tehnologia blockchain, mai ales în ceea ce privește comunicarea între operatori și comercianți în conformitate cu articolul 4 alineatul (8).
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme pentru funcționarea sistemului de informații, inclusiv norme privind protecția datelor cu caracter personal și schimbul de date cu alte sisteme informatice. Actele de punere în aplicare clarifică, de asemenea, modul în care autoritățile competente atribuie un statut declarațiilor privind diligența necesară în registru, în special pentru a indica faptul că produsele relevante corespunzătoare au fost identificate ca necesitând să fie controlate înainte de a fi introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate în conformitate cu articolul 14a alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2) din prezentul regulament.
- (4) Comisia oferă acces la sistemul de informații respectiv autorităților vamale, autorităților competente, operatorilor și comercianților și, după caz, reprezentanților lor autorizați, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament.
- (5) În conformitate cu politica UE a datelor deschise, Comisia oferă publicului larg acces la seturile de date complete, anonimizate, ale sistemului de informații, într-un format deschis care să fie prelucrabil automat și să asigure interoperabilitatea, reutilizarea și accesibilitatea.

Capitolul 8

Revizuire

Articolul 32

Revizuire

- (1) În termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare, Comisia realizează o primă revizuire a prezentului regulament, pentru care începe lucrări de pregătire și, eventual, de analiză odată cu intrarea în vigoare a prezentului regulament, și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în acest sens, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Raportul se axează în special pe o evaluare a necesității și a fezabilității extinderii domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte ecosisteme, inclusiv la terenuri cu stocuri mari de carbon și la terenuri cu o valoare ridicată a biodiversității, cum ar fi pajiștile, turbăriile și zonele umede și la alte produse de bază, inclusiv cauciuc. De asemenea, raportul conține o evaluare a necesității și fezabilității unor instrumente suplimentare de facilitare a comerțului pentru a sprijini realizarea obiectivelor regulamentului, inclusiv prin recunoașterea sistemelor de certificare. Raportul ține seama de impactul regulamentului asupra fermierilor, în special asupra micilor fermieri, a populațiilor indigene și a comunităților locale. Raportul evaluează și identifică, de asemenea, obiectivele cuantificate ale controalelor anuale care trebuie efectuate de autoritățile competente și care să fie adecvate pentru a asigura punerea în aplicare a regulamentului și o abordare armonizată în întreaga Uniune. Raportul abordează, de asemenea, extinderea în continuare a definiției „degradării pădurilor”, pe baza unei analize aprofundate și ținând seama de progresele înregistrate în cadrul discuțiilor internaționale pe această temă.

- (2) În termen de cel mult cinci ani de la intrarea în vigoare și, ulterior, cel puțin o dată la cinci ani, Comisia realizează o revizuire generală a prezentului regulament și să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport în acest sens, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Rapoartele conțin o evaluare a impactului regulamentului în ceea ce privește obiectivul de evitare a defrișărilor și a degradării pădurilor. Primul dintre rapoarte include, în special, pe baza unor studii specifice, o evaluare a impactului regulamentului asupra fermierilor, în special a micilor fermieri, a populațiilor indigene și a comunităților locale, precum și o evaluare a eventualei sprijin suplimentar necesar pentru tranziția către lanțuri de aprovizionare durabile.
- (3) Fără a aduce atingere revizuirii prevăzute la alineatul (2), Comisia efectuează o primă revizuire a listei de produse relevante din anexa I în termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, la intervale regulate, dar cel puțin o dată la cinci ani, pentru a evalua dacă este oportună modificarea listei respective. Revizuirile se bazează pe o evaluare a efectului produselor relevante asupra defrișărilor și a degradării pădurilor și țin seama de modificările la nivel de consum, astfel cum indică dovezile științifice.
- (4) În urma unei revizuirii în temeiul alineatului (3), Comisia prezintă, după caz, propuneri legislative de modificare a listei de produse relevante din anexa I.

Capitolul 9

Dispoziții finale

Articolul 33

Exercitarea delegării de competențe

(eliminat)

Articolul 34

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011³⁷.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, având în vedere dispozițiile articolului 11.

Articolul 35

Abrogări

- (1) Regulamentul (UE) nr. 995/2010 se abrogă de la data aplicării prezentului regulament prevăzută la articolul 36 alineatul (2).
- (2) Cu toate acestea, Regulamentul (UE) nr. 995/2010 continuă să se aplice timp de 3 ani de la data stabilită la articolul 36 alineatul (2) lemnului și produselor din lemn, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 995/2010, care au fost produse înainte de data stabilită la articolul 36 alineatul (1) și introduse pe piața Uniunii la data stabilită la articolul 36 alineatul (2) sau după această dată.

³⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

- (3) Prin derogare de la articolul 1 al doilea paragraf, lemnul și produsele din lemn, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 995/2010, care au fost produse înainte de data stabilită la articolul 36 alineatul (1) și introduse pe piața Uniunii la mai mult de trei ani de la data stabilită la articolul 36 alineatul (2) respectă cerințele prezentului regulament.

Articolul 36

Intrare în vigoare și data aplicării

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.
- (2) Articolele 3-12, 14-22, 24, 29 și 30 se aplică după 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (3) Articolele menționate la alineatul (2) se aplică după 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament operatorilor care sunt microîntreprinderi³ înființate până la 31 decembrie 2020, cu excepția produselor care intră sub incidența anexei la Regulamentul (UE) nr. 995/2010.

³⁸ Astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului.

Tabelul de mai jos reprezintă o listă a mărfurilor, astfel cum sunt clasificate în Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului³⁷, care sunt menționate la articolul 1 din prezentul regulament.

Prezentul regulament nu se aplică în cazul mărfurilor produse integral din materiale care și-au încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi fost eliminate ca deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE³⁸. Această excepție nu se aplică subproduselor unui proces de fabricație, în cazul în care acest proces a implicat materiale care nu erau deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din directiva respectivă.

Produsul de bază relevant	Produsele relevante
Bovine	ex 0102 Bovine vii ex 0201 Carne de vită, proaspătă sau refrigerată ex 0202 Carne de vită, congelată ex 0206 10 Organe comestibile de vită, proaspete sau refrigerate ex 0206 22 Ficat comestibil de vită, congelat ex 0206 29 Organe comestibile de vită (exclusiv limbă și ficat), congelate 160250 Alt tip de carne prelucrată sau conservată, măruntaie sau sânge de bovine ex 4101 Piei brute de bovine (proaspete sau sărate, uscate, cenușărite, piclate sau altfel conservate, dar netăbăcite, nepergamentate sau altfel preparate), chiar epilate sau șpăltuite

³⁷ Codurile de nomenclatură sunt preluate din Nomenclatura combinată, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun și astfel cum este prevăzută în anexa I la acesta, care sunt valabile la momentul publicării prezentului regulament și, mutatis mutandis, astfel cum au fost modificate prin acte legislative ulterioare.

³⁸ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, JO L 312, 22.11.2008, p. 3-30.

	ex 4104 Piei tăbăcite sau piei semifinite de bovine, epilate, chiar șpăltuite, dar fără alte prelucrări ex 4107 Piei de bovine, prelucrate după tăbăcire sau după uscare și piei pergamentate, epilate, chiar șpăltuite
Cacao	1801 00 00 Cacao boabe și spărturi de boabe de cacao, crude sau prăjite 1802 00 00 Coji, pelicule (pielețe) și alte resturi, de cacao 1803 Pastă de cacao, degresată sau nu 1804 00 00 Unt, grăsime și ulei de cacao 1805 00 00 Pudră de cacao, fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori 1806 Ciocolată și alte preparate alimentare care conțin cacao
Cafea	0901 Cafea, chiar prăjită sau decafeinizată; coji și pelicule de cafea; înlocuitori de cafea care conțin cafea, indiferent de proporțiile amestecului
Ulei de palmier	1511 Ulei de palmier și fracțiunile lui, chiar rafinate, dar nemodificate chimic 1207 10 Nuci și sâmburi de nuci de palmier 1513 21 Uleiuri crude de sâmburi de palmier și de babassu și fracțiunile acestora 1513 29 Uleiuri de sâmburi de palmier și de babassu și fracțiunile acestora, chiar rafinate, dar nemodificate chimic (cu excepția uleiurilor brute) 2306 60 Turte și alte reziduuri solide din nuci și sâmburi de palmier, chiar măcinate sau aglomerate sub formă de pelete, rezultate din extracția uleiului din nuci și sâmburi de palmier ex 3823 19 30 Distilat de acizi grași de palmier, hidrogenat sau nu, cu un conținut de acizi grași liberi de minimum 80 %, destinat utilizării la fabricarea de:
Soia	1201 Boabe de soia, chiar sfărâmate 1208 10 Făină și pudră din boabe de soia 1507 Ulei de soia și fracțiunile acestuia, chiar rafinate, dar nemodificate chimic 2304 Turte și alte reziduuri solide, chiar măcinate sau aglomerate sub formă de pelete, rezultate din extracția uleiului de soia

Lemn	4401 Lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, ramuri, vreascuri sau sub forme similare; lemn sub formă de aşchii sau particule; rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, aglomerate sau nu, sub formă de bușteni, brichete, pelete sau sub forme similare 4402 Cărbune de lemn (inclusiv cărbunele din coji sau din nuci), aglomerat sau nu 4403 Lemn brut, chiar cojit, curățat de ramuri sau ecarisat 4404 Lemn pentru dogărie; prăjini despicate; țărui și pari din lemn, ascuțiți, nedespicați longitudinal; lemn simplu degroșat sau rotunjit, dar nestrunjit, necurbat sau altfel prelucrat, pentru bastoane, umbrele, mânere de scule sau similare; lemn sub formă de eclise, lame, benzi și produse similare 4405 Lână de lemn; făină de lemn 4406 Traverse din lemn pentru căi ferate sau similare 4407 Lemn tăiat sau despicat longitudinal, tranșat sau derulat, chiar geluit, șlefuit sau lipit prin îmbinare cap la cap cu o grosime de peste 6 mm 4408 Foi pentru furnir (inclusiv cele obținute prin retezarea lemnului stratificat), foi pentru placaj sau pentru alt lemn stratificat similar și alt lemn tăiat longitudinal, decupat sau derulat, chiar șlefuit, geluit sau lipit cap la cap, cu o grosime de maximum 6 mm 4409 Lemn (inclusiv lamele și frizele de parchet, neasamblate), profilat (sub formă de lambă, de uluc, fălțuit, șanfrenat, îmbinat în V, mulurat, rotunjit sau similare), în lungul unuia sau mai multor canturi, fețe sau capete, chiar geluit, șlefuit sau lipit prin îmbinare cap la cap 4410 Plăci aglomerate, panouri numite „oriented strand board” (OSB) și panouri similare (de exemplu, panourile numite „waferboard”), din lemn sau din alte materiale lemnoase, chiar aglomerate cu rășini sau cu alți lianți organici 4411 Panouri fibrolemnoase sau din alte materiale lemnoase, chiar aglomerate cu rășini sau cu alți lianți organici 4412 Placaj, panouri furniruite și lemn stratificat similar
------	--

	4413 00 00 Lemn densificat, în blocuri, scânduri, lame sau sub formă de profile 4414 00 Rame din lemn pentru tablouri, fotografii, oglinzi sau obiecte similare 4415 Lăzi, lădițe, coșuri, cilindri și ambalaje similare din lemn; tambure pentru cabluri, din lemn; paleți simpli, boxpaleți și alte platforme de încărcare, din lemn; grilaje pentru paleți, din lemn (Alte materiale decât cele de ambalaj, utilizate exclusiv ca ambalaj pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs introdus pe piață) 4416 00 00 Butoaie, cuve, putini și alte produse de dogărie și părțile lor, din lemn, inclusiv doagele 4417 Unelte, suporturi și mânere de unelte, monturi de perii, mânere de măhuri sau de perii, din lemn; forme, calapoade și șanuri pentru încălțăminte, din lemn 4418 Lucrări de tâmplărie și piese de dulgherie pentru construcții, inclusiv panouri celulare, panouri asamblate pentru acoperit podeaua și șindrile („shingles” și „shakes”) din lemn ex 4419 Articole de masă sau de bucătărie din lemn 4420 Lemn marchetat și lemn încrustat; sipete, casete și cutii pentru bijuterii sau argintărie și articole similare, din lemn; statuete și alte obiecte de ornament, din lemn; articole de mobilier din lemn, necuprinse la capitolul 94 4421 Alte articole din lemn, inclusiv 4421 20 Sicrie Celuloză și hârtie, prevăzute la capitolele 47 și 48 din Nomenclatura combinată, cu excepția celor pe bază de bambus și a produselor reciclate (deșeuri și resturi) ex 9401 Scaune (cu excepția celor de la poziția 9402), chiar transformabile în paturi și părțile lor 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 și 9403 90 30 Mobilă din lemn 9406 10 00 Construcții prefabricate din lemn
--	--

Declarație privind diligența necesară

Informațiile care trebuie incluse în declarația privind diligența necesară în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament:

1. numele și adresa operatorului și, în cazul produselor de bază și al altor produse relevante care intră sau ies de pe piața Uniunii, numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI) în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
2. codul din Sistemul armonizat, descrierea textului liber și cantitatea (exprimată în masa netă sau, după caz, volumul net sau în numărul de unități)¹ de produs relevant destinat introducerii pe piața Uniunii de către operator;
3. țara de producție și geolocalizarea tuturor parcelelor de teren unde au fost obținute produsele de bază relevante. În cazul în care un produs relevant conține sau a fost fabricat din produse de bază obținute de pe parcele de teren diferite, trebuie inclusă geolocalizarea tuturor parcelelor de teren diferite;
4. Dispoziția: „Prin transmiterea acestei declarații privind diligența necesară, operatorul confirmă faptul că s-a exercitat diligența necesară în conformitate cu dispozițiile Regulamentului XXXX/XX și că s-a constatat un risc zero sau neglijabil ca produsele relevante să nu fie conforme cu articolul 3 litera (a) sau (b).”

5. Semnătura în următorul format:

Semnat pentru și în numele:

Locul și data emiterii:

Nume, funcție:

Semnătura:

¹ Cantitatea trebuie exprimată în kilograme de masă netă sau, după caz, în unitatea suplimentară prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului în raport cu codul din Sistemul armonizat indicat. O unitate suplimentară este aplicabilă atunci când este definită în mod consecvent pentru toate subrubricile posibile încadrate la codul din Sistemul armonizat menționat în declarația privind diligența necesară.